

CODUL SILVIC din 19 martie 2008 (Legea nr. 46/2008) - Republicare

»(la data 12-aug-2015 actul a fost adoptat de Legea 46/2008)

TITLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

(1) Totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră, inclusiv cele neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate în condițiile legii, constituie, indiferent de forma de proprietate, fondul forestier național.

(2) Potrivit alin. (1), fondul forestier național include:

- a) pădurile;
 - b) terenurile în curs de regenerare și plantațiile înființate în scopuri forestiere;
 - c) terenurile destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite în condițiile legii a fi împădurite;
 - d) terenurile care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantațe și culturi de plante-mamă;
 - e) terenurile care servesc nevoilor de producție silvică: culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
 - f) terenurile care servesc nevoilor de administrație silvică: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje, terenuri date în folosință temporară personalului silvic;
 - g) terenurile ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătoresc, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier, terenurile ocupate temporar și cele afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenurile forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat;
 - h) iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice.
- (3) Toate terenurile incluse în fondul forestier național sunt terenuri cu destinație forestieră.

Art. 2

(1) Sunt considerate păduri, în sensul prezentului cod, și sunt incluse în fondul forestier național terenurile cu o suprafață de cel puțin 0,25 ha, acoperite cu arbori; arborii trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație.

(2) Termenul pădure include:

- a) terenurile cu folosință pădure cuprinse în amenajamentele silvice la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate în condițiile legii;
- b) perdelele forestiere de protecție;
- c) terenurile pe care sunt instalate jnepenișurile;
- d) terenurile acoperite cu pășuni împădurite cu consistența mai mare sau egală cu 0,4, calculată numai pentru suprafața ocupată efectiv de vegetația forestieră;
- e) plantațiile cu specii forestiere din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare realizate pe terenurile proprietate publică a statului, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1).

Art. 3

(1) Fondul forestier național este, după caz, proprietate publică sau privată și constituie bun de interes național.

(2) Dreptul de proprietate asupra terenurilor care constituie fondul forestier național se exercită în conformitate cu dispozițiile prezentului cod.

(3) Dovada deținerii în administrare a terenurilor forestiere proprietate publică de către administrator se face potrivit legii și pe baza amenajamentelor silvice, în condițiile regimului silvic.

Art. 4

În sensul prezentului cod, definițiile termenilor utilizați sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul cod.

Art. 5

Principiile care stau la baza gestionării durabile a pădurilor sunt următoarele:

- a) promovarea practicilor care asigură gestionarea durabilă a pădurilor;
- b) asigurarea integrității fondului forestier și a permanenței pădurii;
- c) majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri;
- d) politici forestiere stabile pe termen lung;
- e) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- f) primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;
- g) creșterea rolului silviculturii în dezvoltarea rurală;
- h) promovarea tipului natural fundamental de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- i) armonizarea relațiilor dintre silvicultură și alte domenii de activitate;
- j) sprijinirea proprietarilor de păduri și stimularea asocierii acestora;
- k) prevenirea degradării ireversibile a pădurilor, ca urmare a acțiunilor umane și a factorilor de mediu destabilizatori;
- l) gestionarea pădurilor pe principiul teritorialității;
- m) atenuarea consecințelor produse de schimbările climatice asupra pădurilor, precum și adaptarea pădurilor la schimbările climatice.

Art. 6

(1) Fondul forestier național este supus regimului silvic.

(2) Vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național este supusă normelor tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementărilor privind circulația materialului lemnos.

(3) Recoltarea și valorificarea lemnului din vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național sunt la latitudinea proprietarilor, cu respectarea prevederilor alin. (2).

(4) Persoanele juridice și instituțiile publice care beneficiază, sub raport economic, ecologic sau social, de efectele funcției de protecție a pădurilor învecinate, altele decât cele aflate în proprietate, plătesc contravaloarea acestor funcții potrivit prevederilor reglementate prin lege specială.

Art. 7

(1) După forma de proprietate, fondul forestier național poate fi:

- a) fond forestier proprietate publică a statului;
- b) fond forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;
- c) fond forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice;
- d) fond forestier proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale.

(2) Fondul forestier proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale cuprinde pășunile împădurite, incluse în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, care, prin efectul prezentului cod, se includ în fondul forestier național.

(3) Este interzisă trecerea terenurilor forestiere din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

(4) Este interzisă includerea pădurilor în intravilan.

Art. 8

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură reprezintă autoritatea de stat în domeniul silviculturii.

Art. 9

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură înființează structuri teritoriale de specialitate.

(2) Denumirea și regulamentul de organizare și funcționare a structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea acesteia.

(3) Numărul personalului tehnic de specialitate din structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se dimensionează în raport cu suprafața fondului forestier și cu numărul de proprietari.

(4) Pentru o suprafață de cel mult 12.000 ha fond forestier, în cadrul structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură trebuie încadrat un inginer silvic.

(5) Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se înființează pentru suprafața minimă de fond forestier, după cum urmează:

- a) 60.000 ha în zona de câmpie;
- b) 120.000 ha în zona de deal;
- c) 180.000 ha în zona de munte.

TITLUL II: Administrarea fondului forestier național

Art. 10

(1) Este obligatorie administrarea sau, după caz, asigurarea serviciilor silvice pentru întregul fond forestier național, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice. Pentru fondul forestier proprietate publică a statului deținut de Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care se reorganizează în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea"*), administrarea se realizează de către structurile din cadrul acestuia.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 318/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea", ca institut național de cercetare-dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 21 mai 2015.

(2) Administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare ocoale silvice, care sunt de două tipuri:

- a) ocoale silvice de stat - din structura Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și din structura Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", care administrează fond forestier proprietate publică a statului și care sunt înființate de acestea; Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care se reorganizează în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea", poate asigura administrarea prin bazele experimentale, care se asimilează ocoalelor silvice de stat, dar numai pentru fondul forestier proprietate publică a statului pentru care are calitatea de administrator, potrivit legii;
- b) ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ-teritoriale, de persoanele fizice ori de persoanele juridice care au în proprietate fond forestier ori de asociații constituite de către acestea.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (2) sunt de interes public și pot administra sau asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte proprietăți forestiere, pe bază de contracte, care constituie titlu executoriu cu privire la sumele datorate de către proprietar pentru administrarea sau asigurarea serviciilor silvice, după caz, cu excepția ocolului silvic propriu al Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", care poate asigura administrarea sau serviciile silvice numai pentru fondul forestier pe care îl are în administrare proprie.

(4) În formele asociative de proprietate la care statul deține în indiviziune terenuri cu vegetație forestieră, statul este reprezentat în drepturile sale de către Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 11

(1) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, regie autonomă de interes național, aflată sub autoritatea statului, prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care se reorganizează în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" și de Regia Autonomă "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", prin ocolul silvic propriu constituit în condițiile legii.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva se aprobă prin hotărâre a Guvernului**), la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 16 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Fondul forestier proprietate publică a statului nu poate fi concesionat, cu următoarele excepții:

- a) terenurile aferente activelor care se vând, în condițiile legii, de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, pe durata existenței construcțiilor, dar nu mai mult de 49 de ani de la data încheierii contractului de concesiune;
- b) terenurile aferente obiectivelor construite înainte de anul 1990, altele decât cele prevăzute în Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, aflate în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei legi, pe durata de funcționare a obiectivelor, dar nu mai mult de 49 de ani de la data încheierii

contractului de concesiune, cu condiția menținerii obiectivului.

(4) Regia Națională a Pădurilor - Romsilva poate să desfășoare, în fondul forestier proprietate publică a statului pe care îl administrează, activități nespecifice administrării acestuia, numai în condițiile legii.

(5) Regia Națională a Pădurilor - Romsilva are dreptul de a utiliza terenuri forestiere proprietate publică a statului pe care le administrează și pentru înființarea de crescătorii de vânat și complexuri de vânătoare, în condițiile legii.

(6) Terenurile achiziționate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva din fonduri publice și din fondul de conservare și regenerare devin fond forestier proprietate publică a statului și se intabulează ca atare.

(7) Veniturile Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva se constituie din:

a) valorificarea produselor fondului forestier și din alte activități economice specifice;

b) administrarea fondului forestier al altor proprietari decât statul sau prestarea de servicii pentru fondul forestier al altor proprietari, închirierea de bunuri, în condițiile legii;

c) despăgubiri, potrivit legii;

d) donații, potrivit legii;

e) contravaloarea serviciilor ecosistemelor forestiere asigurate prin menținerea funcțiilor de protecție a pădurilor, care se suportă de către beneficiarii direcți sau indirecti ai serviciilor ecosistemelor forestiere, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, metodologia de cuantificare a funcțiilor de protecție a pădurilor și procedura de decontare a acestora se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

f) compensații acordate de la bugetul de stat;

g) 20% din chiriile pentru ocupările temporare de terenuri din fondul forestier proprietate publică a statului;

h) alte surse, potrivit legii.

(8) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează și de institute publice de cercetare sau de instituții de învățământ de stat cu profil silvic.

(9) În litigiile referitoare la dreptul de administrare a fondului forestier proprietate publică, titularul acestui drept va sta în instanță în nume propriu.

(10) În litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra fondului forestier proprietate publică a statului, titularul dreptului de administrare are obligația să arate instanței cine este titularul dreptului de proprietate, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Titularul dreptului de administrare răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate ca urmare a neîndeplinirii acestor obligații.

Art. 12

(1) Fondul forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale se administrează prin ocoale silvice de regim, care funcționează ca regii autonome de interes local, sau pe bază de contracte cu ocoale silvice de stat, așa cum este reglementat la art. 10 alin. (2) și (3).

(2) Ocoalele silvice de regim care nu funcționează ca regii autonome de interes local pot asigura servicii silvice pentru fondul forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

Art. 13

(1) Pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, administrarea și/sau serviciile silvice se realizează prin ocoale silvice de regim, care funcționează similar asociațiilor și fundațiilor sau ca societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori pe bază de contract cu alte ocoale silvice.

(2) Ocoalele silvice de regim prevăzute la alin. (1) se pot constitui atât de proprietari, cât și de asociații ale acestora și pot funcționa în subordinea unor structuri silvice de rang superior.

(3) Structurile silvice de rang superior dobândesc personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice.

Art. 14

(1) Ocoalele silvice de regim prevăzute la art. 12 și 13 au personalitate juridică, întocmesc bilanță, bilanț contabil propriu, au buget anual de venituri și cheltuieli distinct, de care dispun.

(2) Bugetul anual de venituri și cheltuieli se aprobă de proprietarul unic, de consiliul local sau de adunarea generală, după caz, la propunerea ocolului silvic.

(3) Ocolului silvic care nu îndeplinește condiția prevăzută la alin. (2), până la data de 31 martie a anului în curs, după notificarea prealabilă făcută de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, i se suspendă dreptul de utilizare a dispozitivelor speciale de marcat cu amprentă rotundă, până la îndeplinirea condiției.

(4) Conducerea și reprezentarea legală a ocolului silvic de regim sunt asigurate de șeful de ocol silvic, numit de proprietarul unic, consiliul local, consiliul de administrație ori de adunarea generală, după caz, cu avizul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Conducerea ocolului silvic de stat este asigurată de către șeful de ocol, care este numit în funcție prin concurs, de către conducerea unității Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva.

(5) Șefii ocoalelor silvice prevăzute la art. 10 alin. (2) și conducătorii structurilor silvice de rang superior sunt angajați cu contract de muncă pe durată nedeterminată și trebuie să aibă vechimea de minimum 5 ani, respectiv 8 ani, ca ingineri cu studii superioare silvice în domeniul silviculturii, conform reglementărilor în vigoare.

(6) Ocolului silvic al cărui șef nu este numit în condițiile alin. (4) și (5) i se retrage, după o perioadă de 45 de zile de la data neîndeplinirii condițiilor, autorizația de funcționare emisă de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art. 15

(1) Ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2) se autorizează prin înscriere în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Ocoalele silvice private sunt de utilitate publică și dobândesc personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice.

(3) Pentru dobândirea personalității juridice, ocoalele silvice prevăzute la alin. (2) încheie în prealabil actul constitutiv și statutul în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(4) Conținutul Registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, modelul documentelor de constituire, organizare și funcționare, procedura de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și atribuțiile acestora se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(5) Veniturile ocoalelor silvice prevăzute la alin. (2) se pot constitui din:

- a) valorificarea produselor fondului forestier;
- b) prestări de servicii și închirieri de bunuri, în condițiile legii;
- c) contravaloarea serviciilor ecosistemelor forestiere asigurate prin menținerea funcțiilor de protecție a pădurilor, care se suportă de către beneficiarii direcți sau indirecti ai serviciilor ecosistemelor forestiere, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică;
- d) cotizația anuală a proprietarilor care le-au constituit;
- e) tarifele percepute pentru serviciile prestate;
- f) donații, potrivit legii;
- g) compensații acordate de la bugetul de stat sau local;
- h) alte surse, în condițiile legii;
- i) valorificarea creditelor de carbon.

Art. 16

- (1) Administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură cu respectarea principiului teritorialității.
- (2) Ocolul silvic se constituie, funcționează și asigură administrarea și/sau serviciile silvice pentru suprafețe de fond forestier aflate în limitele teritoriale ale județului în care acestea au sediul social și în județele limitrofe acestuia, cu respectarea principiului teritorialității.
- (3) Face excepție de la prevederile alin. (2) proprietarul unic care are în proprietate fond forestier și în alte județe decât județul în care ocolul silvic își are sediul social și în județele limitrofe acestuia, care poate constitui un ocol silvic de regim, cu respectarea prevederilor prezentei legi.
- (4) Ocolul silvic care administrează și/sau asigură serviciile silvice în proximitatea unei suprafețe de fond forestier proprietate publică sau privată a unei unități administrativ-teritoriale sau proprietate privată a persoanelor fizice și juridice este obligat să asigure, pe bază de contract, administrarea/serviciile silvice, la solicitarea scrisă a proprietarului.
- (5) În situația fondului forestier pentru care nu există administrare sau pentru care nu sunt asigurate serviciile silvice, la preluarea acestora pentru administrare, respectiv pentru asigurarea serviciilor silvice, se realizează control de fond de către ocolul silvic care urmează să încheie contract de administrare sau servicii silvice, după caz.

Art. 17

- (1) Respectarea regimului silvic este obligatorie pentru toți proprietarii sau deținătorii de fond forestier.
- (2) Proprietarii fondului forestier au următoarele obligații în aplicarea regimului silvic:
 - a) să asigure elaborarea și să respecte prevederile amenajamentelor silvice și să asigure administrarea/serviciile silvice pentru fondul forestier aflat în proprietate, în condițiile legii;
 - b) să asigure paza și integritatea fondului forestier;
 - c) să realizeze lucrările de regenerare a pădurii;
 - d) să realizeze lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor;
 - e) să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor;
 - f) să asigure respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor;
 - g) să exploateze masa lemnoasă numai după punerea în valoare, autorizarea parchetelor și eliberarea documentelor specifice de către personalul abilitat;
 - h) să asigure întreținerea și repararea drumurilor forestiere pe care le au în administrare sau în proprietate;
 - i) să aibă delimitat fondul forestier aflat în proprietate, în conformitate cu actele de proprietate sau cu documentele cadastrale, după caz, prin semne de hotar, și să le mențină în stare corespunzătoare;
 - j) să notifice structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile, cu privire la transmiterea proprietății asupra terenurilor forestiere.
- (3) În cazul administrării fondului forestier prin ocoale silvice autorizate, obligațiile prevăzute la alin. (2) aparțin acestora, cu excepția celei prevăzute la alin. (2) lit. i).

Art. 18

Proprietarii vegetației forestiere de pe terenuri din afara fondului forestier au următoarele obligații:

- a) să respecte normele tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementările privind circulația materialelor lemnoase;
- b) să asigure îngrijirea și protecția vegetației forestiere, precum și combaterea dăunătorilor acesteia.

TITLUL III: Gestionarea durabilă a pădurilor

CAPITOLUL I: Amenajarea pădurilor

Art. 19

- (1) Modul de gestionare a fondului forestier național se reglementează prin amenajamentele silvice, care constituie baza cadastrului de specialitate și a titlului de proprietate a statului pentru fondul forestier proprietate publică a statului.
- (2) Terurile de gospodărire a pădurii se stabilesc prin amenajamente silvice, în concordanță cu obiectivele ecologice și social-economice și cu respectarea dreptului de proprietate asupra pădurilor, exercitat potrivit prevederilor prezentului cod.

Art. 20

- (1) Amenajamentul silvic se elaborează pe unități de producție și/sau de protecție, cu respectarea normelor tehnice de amenajare. Reglementarea procesului de producție pentru pădurile de pe proprietățile cu suprafețe mai mici de 100 ha, incluse în unități de producție/protecție constituite în teritoriul aceleiași comune, respectiv aceluiași oraș sau municipiu, se face la nivel de arboret, cu condiția asigurării continuității la acest nivel, aplicând tratamente adecvate.
- (2) Întocmirea de amenajamente silvice este obligatorie pentru proprietățile de fond forestier mai mari de 10 ha.
- (3) Proprietarul care are încheiat contract de administrare sau de servicii silvice pe o perioadă de minimum 10 ani pentru fondul forestier al unei proprietăți cu suprafața de maximum 10 ha poate recolta un volum de maximum 3 mc/an/ha de pe această proprietate forestieră, în funcție de caracteristicile structurale ale arboretului.
- (4) Normele tehnice prevăzute la alin. (1) se elaborează și se aprobă de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în colaborare cu Academia de Științe Agricole și Silvici "Gheorghe Ionescu-Șișești", cu alte instituții de specialitate și organizații neguvernamentale, cu respectarea următoarelor principii:
 - a) principiul continuității și al permanenței pădurilor;
 - b) principiul eficacității funcționale;
 - c) principiul conservării și ameliorării biodiversității;
 - d) principiul economic.

(5) Perioada de valabilitate a amenajamentului silvic este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 sau de 10 ani.

(6) Pe perioada de valabilitate a unui amenajament silvic este interzisă elaborarea altui amenajament silvic pentru pădurea respectivă sau pentru o parte din aceasta, cu excepția cazurilor prevăzute în normele tehnice.

(7) În situația în care amenajamentul silvic include mai multe proprietăți, la solicitarea proprietarilor, societatea specializată autorizată pentru lucrări de amenajare a pădurilor eliberează un extras de amenajament, cu informațiile corespunzătoare fiecărei proprietăți.

(8) Semnele de hotar se stabilesc prin normele tehnice pentru amenajarea pădurilor și reprezintă baza de referință a cadastrului forestier.

(9) Grănițuirea pădurii respectă principiile stabilite de Codul civil și nu se aplică în interiorul acesteia.

(10) Exploatarea masei lemnoase în baza unui amenajament silvic se face pe baza autorizațiilor de exploatare, eliberate de șeful ocolului silvic, care cuprind obligații referitoare la condițiile din punctul de vedere al protecției mediului pentru desfășurarea activității și măsurile pentru monitorizarea acesteia.

Art. 21

(1) Elaborarea amenajamentelor silvice se face în concordanță cu prevederile planurilor de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii.

(2) Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Amenajamentele silvice se elaborează prin unități specializate atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, iar contravaloarea lor se suportă de:

a) administratorul fondului forestier proprietate publică a statului;

b) proprietar, pentru suprafețe de fond forestier mai mari de 10 ha sau administrator în cazul în care proprietarul are înființat ocol silvic de regim și care administrează fondul forestier al acestuia.

(4) Cheltuielile privind elaborarea amenajamentelor silvice se suportă din fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, pentru suprafața de maximum 10 ha/propritete, indiferent dacă aceasta este sau nu cuprinsă într-o asociație, cel puțin autenticată notarial.

(5) Metodologia de decontare a cheltuielilor prevăzute la alin. (4) se stabilește prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al conducătorului autorității publice centrale pentru finanțe publice.

(6) Amenajamentele silvice pentru fondul forestier proprietate publică a statului se elaborează de institute de specialitate atestate și se suportă de administratorul fondului forestier proprietate publică a statului.

Art. 22

(1) Amenajamentele silvice și modificările acestora sunt aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Anual, în perioada 1-31 ianuarie, ocoalele silvice sunt obligate să transmită structurilor silvice teritoriale din subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură situația comparativă dintre prevederile amenajamentului silvic și lucrările silviculturale efectiv realizate în anul anterior, la nivel de unitate de producție.

(3) Modelul-cadru de raportare pentru situația comparativă prevăzută la alin. (2) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 23

(1) Pădurile, astfel cum sunt definite de prezentul cod care, anterior intrării în vigoare a acestuia, au făcut parte din categoria vegetație forestieră de pe terenuri din afara fondului forestier național, devin fond forestier național și se integrează în unități de producție și/sau de protecție existente ori se constituie în unități de producție și/sau de protecție noi, dacă sunt îndeplinite condițiile impuse de normele tehnice pentru amenajarea pădurilor.

(2) Obligația identificării pădurilor prevăzute la alin. (1), până la momentul amenajării lor în conformitate cu prevederile prezentului cod, revine structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod.

Art. 24

(1) În cazul vegetației forestiere de pe terenuri din afara fondului forestier, așa cum este definită în prezentul cod, și a oricăror altor terenuri, proprietarul poate opta pentru includerea lor în fondul forestier național, situație în care se întocmește amenajament silvic sau se includ într-un amenajament silvic existent.

(2) Schimbarea destinației terenurilor prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și este scutită de taxe și impozite.

Art. 25

(1) În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

a) grupa I, care cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, a solului, a climei și a obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri de ocrotire a genofondului și a ecofondului, precum și pădurile din ariile naturale protejate de interes național;

b) grupa a II-a, care cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție, în care se urmăresc realizarea masei lemnoase de calitate superioară și a altor produse ale pădurii, precum și, concomitent, protecția calității factorilor de mediu.

(2) Modul de gestionare a pădurilor din fiecare grupă se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite, stabilite prin amenajamentele silvice.

(3) În vederea cuantificării volumului de lemn nerecoltat ca urmare a instituirii măsurilor de protecție, pentru pădurile încadrate în grupa I funcțională, pentru care nu se reglementează procesul de producție lemnoasă, amenajamentul silvic va prevedea distinct și reglementarea procesului de producție pentru acestea, considerându-le încadrate în grupa a II-a funcțională.

CAPITOLUL II: Conservarea biodiversității

Art. 26

(1) Pentru conservarea și ameliorarea biodiversității se vor lua în considerare cele 4 forme ale acesteia: genetică, a speciilor, ecosistemică, peisagistică.

(2) Constituirea de arii naturale protejate în fondul forestier se realizează potrivit legislației specifice în vigoare, cu avizul prealabil al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Pădurile virgine și cvasivirgine vor fi strict protejate și se vor include în "Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine", constituit ca instrument de evidență și gestiune prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Pentru recunoașterea valorii excepționale și asigurarea protecției pe termen lung, pădurile virgine și cvasivirgine se vor include, după caz, în Patrimoniul Mondial UNESCO, rezervații științifice și/sau integrarea acestora în zonele de protecție strictă a parcurilor naționale sau naturale.

»(la data 21-iul-2016 Art. 26, alin. (3) din titlul III, capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Ordinul 1417/2016)

(4) Conservarea și ameliorarea biodiversității se realizează prin:

- a) conservarea peisajului forestier mozaicat prin menținerea luminisurilor, poienilor, terenurilor pentru hrana și liniștea faunei sălbatice și a habitatelor marginale;
- b) crearea de arborete cu structuri diversificate, având compoziții conforme tipului natural fundamental de pădure și aplicând tratamente intensive, precum și alte practici silvice favorabile conservării și ameliorării biodiversității și regenerării naturale a arboretelor;
- c) conservarea în limitele ecologice necesare a lemnului mort aflat pe sol și pe picior.

Art. 27

(1) Constituirea de arii naturale protejate de interes național, care cuprind și păduri, se realizează potrivit prevederilor legale, cu avizul prealabil al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Ocolul silvic care administrează pădurile situate în interiorul unui parc natural sau parc național are prioritate în dobândirea dreptului de a administra ariile naturale protejate respective, în condițiile legii, dacă suprafața pădurilor reprezintă mai mult de 50% din suprafața acestora.

(3) Amenajamentele silvice întocmite și aprobate, în condițiile legii, pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planului de management, iar modificarea lor se aprobă numai potrivit prevederilor art. 22 alin. (1).

CAPITOLUL III: Reconstrucția ecologică, regenerarea și îngrijirea pădurilor

Art. 28

(1) Reconstrucția ecologică, regenerarea și îngrijirea pădurilor se realizează în concordanță cu prevederile amenajamentelor silvice și/sau ale studiilor de specialitate, studii fundamentate în conformitate cu normele tehnice specifice.

(2) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se conservarea genofondului și a ecofondului, realizarea de arborete de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de către acestea a funcțiilor de protecție.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (2) arboretele de plop indigeni, de salcie, de salcâm, precum și zăvoaiele în care este admis regimul crângului.

Art. 29

(1) Tăierile rase sunt admise numai în arboretele de molid cu structură echienă și relativ echienă, pin, plop euramerican, salcie selecționată, precum și în cazul substituirii ori refacerii unor arborete, în care nu este posibilă aplicarea altor tratamente.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), mărimea suprafeței de pădure parcurse cu tăieri rase este de maximum 3 ha, cu excepția arboretelor de plop euramerican și salcie selecționată, amplasate în incintele îndiguite, care necesită pregătirea mecanizată a terenului, situație în care suprafața este de maximum 5 ha. Între suprafețele parcurse cu tăieri rase se va păstra o distanță de minimum două înălțimi de arbori.

(3) În situația apariției de produse accidentale, mărimea parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care s-a manifestat factorul dăunător și de modul de intervenție pentru înlăturarea efectelor generate de acesta.

(4) Realizarea într-un arboret a unei tăieri rase prin alăturare cu o altă tăiere rasă este permisă numai după închiderea stării de masiv în suprafață tăiată anterior. Dacă starea de masiv nu este încheiată într-o perioadă de 7 ani de la prima tăiere rasă, este permisă alăturarea, cu condiția asigurării împăduririi integrale a suprafeței tăiate anterior. Executarea într-un arboret a unei tăieri rase, unice, este permisă numai în situația în care arboretele perimetral vecin are asigurată starea de masiv.

(5) Tăierile rase în parcurile naționale și parcurile naturale sunt interzise, cu excepția arboretelor în care nu se poate asigura regenerarea naturală prin altfel de tăieri.

Art. 30

(1) Lucrările de regenerare artificială și de completare a regenerărilor naturale se execută în termen de cel mult două sezoane de vegetație de la tăierea unică sau definitivă.

(2) Lucrările de regenerare, întreținere a semințișurilor și a plantațiilor și de îngrijire a arboretelor trebuie astfel executate încât să se realizeze compozițiile stabilite prin amenajamentele silvice și/sau prin studiile de specialitate.

(3) Compoziția, schemele și tehnologiile de împădurire se stabilesc potrivit prevederilor din normele tehnice de specialitate și/sau ale studiilor de specialitate aprobate.

(4) Regenerarea se consideră încheiată la realizarea stării de masiv.

(5) Lucrările de regenerare, întreținere a semințișurilor și plantațiilor, precum și de îngrijire a arboretelor se realizează de ocoale silvice sau de către persoane juridice atestate în condițiile legii.

(6) Regulamentul și criteriile de atestare a persoanelor juridice prevăzute la alin. (5) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, cu consultarea asociațiilor și organizațiilor profesionale și a structurilor asociative ale autorităților locale.

»(la data 27-nov-2015 Art. 30, alin. (6) din titlul III, capitolul III a se vedea referințe de aplicare din Regulament din 2015)

Art. 31

Modalitățile de producere, de comercializare și de utilizare a materialelor forestiere de reproducere se stabilesc prin lege specială, în concordanță cu prevederile europene în domeniu.

Art. 32

(1) În cazul în care proprietarul nu își îndeplinește obligația prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. c) din motive imputabile, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, după somație, asigură, prin ocoale silvice sau prin societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atestate, executarea lucrărilor de împădurire și de întreținere, pe bază de deviz, până la închiderea stării de masiv, contravaloarea acestor lucrări fiind suportată de proprietar.

(2) Devizul lucrărilor prevăzut la alin. (1), întocmit de ocolul silvic sau de societatea reglementată de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atestată și aprobat de unitățile teritoriale de specialitate

ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, se comunică proprietarului.

(3) Devizul prevăzut la alin. (1), acceptat în mod expres sau tacit prin necontestare de proprietar, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării, constituie titlu executoriu, fiind temei pentru executarea lucrărilor de regenerare.

(4) Contravaloarea lucrărilor de regenerare efectuate și recepționate în conformitate cu devizul aprobat este suportată de la bugetul de stat, până la recuperarea creanței de la proprietar.

(5) Creanța prevăzută la alin. (4) se recuperează prin executare silită, potrivit procedurii de recuperare a creanțelor bugetare, cu prioritate asupra terenului regenerat.

Art. 33

(1) Administratorul fondului forestier proprietate publică a statului și proprietarii de păduri au obligația să înființeze fondul de conservare și regenerare a pădurilor purtător de dobândă, neimpozabil, deductibil fiscal și având regimul rezervelor fiscale. Fondul se află la dispoziția și în contul administratorului sau al prestatorului de servicii silvice.

(2) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se constituie din următoarele resurse:

a) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier proprietate publică a statului, în cazul în care nu se oferă teren în compensare;

b) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din fondul forestier proprietate publică a statului;

c) 30% din cuantumul chiriei, pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate publică a statului;

d) contravaloarea despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate publică;

e) 50% din cuantumul despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate privată;

f) 10-25% din valoarea masei lemnoase autorizate spre exploatare, provenită din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, nivelul procentului anual, în cazul produselor principale, se stabilește de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, respectiv de Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care se reorganizează în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea", și de Regia Autonomă Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, prin ocolul silvic propriu; pentru celelalte forme de proprietate forestieră, nivelul procentului anual, în cazul produselor principale, se stabilește de ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. b);

g) sumele reprezentând cheltuielile de instalare/reinstalare a vegetației forestiere pentru terenurile care fac obiectul compensării/ocupării temporare, precum și cheltuielile necesare până la realizarea stării de masiv pentru terenurile din fondul forestier național;

h) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor;

i) alocații de la bugetul de stat.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se folosește pentru:

a) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri;

b) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;

c) reinstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din fondul forestier național;

d) efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și de îngrijire a culturilor tinere existente;

e) efectuarea lucrărilor în resursele genetice forestiere înscrise în Catalogul național al materialelor forestiere de reproducere;

f) acoperirea cheltuielilor ocazionate de refacerea pădurilor afectate de calamități;

g) efectuarea lucrărilor de degajări și curățiri;

h) cumpărarea de terenuri cu destinație agricolă sau forestieră, în condițiile legii;

i) gospodărirea pădurilor cu funcții speciale de protecție, în condițiile în care nu este reglementat procesul de producție lemnoasă;

j) efectuarea studiilor și lucrărilor de protecție a pădurilor;

k) împrejmuirea terenurilor pe care sunt instalate regenerări naturale și a plantațiilor.

(4) Constituirea fondului de conservare și regenerare a pădurilor pentru resursele prevăzute la alin. (2) lit. f) se face la data valorificării acestora. Alimentarea fondului de conservare și regenerare a pădurilor se face la data la care resursele prevăzute la alin. (2) devin exigibile.

(5) Evidența fondului de conservare și regenerare a pădurilor se ține pe proprietar.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la sfârșitul anului calendaristic se reportează în anul următor, cu aceeași destinație, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. i).

(7) În cazul fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3) lit. a)-d), sumele rămase disponibile se restituie, la cerere, proprietarului.

(8) Lucrările prevăzute a fi finanțate din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pot fi realizate și cu resurse financiare din afara acestuia.

CAPITOLUL IV: Asigurarea integrității fondului forestier național

Art. 34

Terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia.

Art. 35

Reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă.

Art. 36

(1) Prin excepție de la prevederile art. 35, este permisă reducerea suprafeței fondului forestier național prin scoatere definitivă, pentru realizarea obiectivelor de interes național, declarate de utilitate publică, în condițiile legii.

(2) La cerere, solicitantul terenului pe care urmează a fi realizate obiectivele prevăzute la alin. (1) poate compensa suprafața solicitată, caz în care nu se mai plătește contravaloarea terenului care urmează să fie scos definitiv din fondul forestier național, dar se achită anticipat celelalte obligații bănești.

(3) Compensarea prevăzută la alin. (2) se realizează cu un teren ale cărui suprafață și valoare sunt cel puțin egale cu suprafața și valoarea terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier național.

(4) Prin excepție de la alin. (2), reducerea fondului forestier național prin scoaterea definitivă a unor terenuri

proprietate publică a statului, în suprafață de până la 400 m², pentru realizarea unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, se realizează fără compensare și fără plata altor obligații bănești, la solicitarea Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 37

(1) Pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de lucrări și obiective:

- a) exploatare a resurselor minerale prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- b) obiective turistice, de agrement, inclusiv structuri de primire turistică, unități de cult, obiective sportive, medicale, precum și obiective sociale realizate numai de furnizorii de servicii sociale; pentru teritoriul administrativ în zonele de interes economic al Rezervației Biosferei "Delta Dunării" se pot realiza pontoane de acostare pentru ambarcațiuni cu scop turistic și de agrement și de aprovizionare cu alimente și combustibil, pontoane plutitoare și adăposturi pescărești pentru pescari constituiți în asociații;
- c) locuințe sau case de vacanță, numai în fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice;
- d) obiective instalate în fondul forestier național înainte de anul 1990, precum și suprafețele aferente activelor vândute, în condițiile legii, de către Regia Națională a Pădurilor - Romsilva;
- e) surse de rețele de apă și de canalizare, surse și rețele de energie din resurse convenționale sau regenerabile, rețele și sisteme de comunicații, drumuri de interes județean și local, parcuri recreative, parcuri tematice și/sau educaționale, precum și lucrări și/sau construcții hidrotehnice și de piscicultură;
- f) explorare a următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri; explorarea, exploatarea și transportul resurselor de petrol și gaze naturale, precum și instalarea, repararea, întreținerea, dezafectarea rețelelor de transport sau distribuție petrol, gaze naturale sau energie electrică.

(2) Amplasarea obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. c) se face cu respectarea următoarelor condiții, care trebuie îndeplinite cumulativ:

- a) construcția și terenul pe care se amplasează sunt proprietatea aceleiași persoane;
- b) suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din fondul forestier, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea, este de maximum 250 m² în cazul proprietăților forestiere mai mari de 5 ha și de maximum 5% din suprafața proprietății forestiere, dar nu mai mare de 200 m², dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică de 5 ha.

(3) Compensarea prevăzută la alin. (1) se realizează fizic cu un teren care are de 5 ori valoarea terenului care se scoate definitiv din fondul forestier național, iar suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât de 3 ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier național. La realizarea obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. e), al căror beneficiar este o unitate administrativ-teritorială sau o instituție publică, compensarea se realizează cu un teren ale cărui suprafață și valoare sunt cel puțin egale cu suprafața și valoarea terenului care face obiectul scoaterii definitive.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru suprafețele mai mici de 50 m², beneficiarul scoaterii definitive poate să nu ofere teren în compensare, situație în care trebuie să plătească, anticipat aprobării, o sumă de 5 ori mai mare decât valoarea terenului care face obiectul scoaterii, sumă care se virează la fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, situație în care nu achită cheltuielile de instalare și întreținere a vegetației forestiere până la realizarea stării de masiv.

(5) Taxa procentuală prevăzută în anexa nr. 2 la Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică la calculul obligațiilor bănești, este 100, în cazul scoaterilor definitive cu compensare a terenurilor din fondul forestier național.

(6) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie numai din afara fondului forestier național, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 ha, acesta poate să nu fie limitrof fondului forestier, dar trebuie să fie compact. Nu se poate realiza compensarea cu terenuri degradate, neproductive din punct de vedere silvic sau cu terenuri situate în zonele de stepă, alpină și subalpină.

(7) Pentru terenurile prevăzute la alin. (6) sunt obligatorii înscrierea în amenajamentele silvice și asigurarea administrării sau serviciilor silvice în termen de 30 de zile de la data aprobării scoaterii definitive din fondul forestier, precum și împădurirea în maximum două sezoane de vegetație.

(8) În județele în care suprafața fondului forestier este sub 30% din suprafața județului, compensarea se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.

(9) Terenurile pentru care a fost emisă aprobarea de scoatere definitivă din fondul forestier național și terenurile preluate în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc și se înscriu în cartea funciară în baza actului de aprobare și a procesului-verbal de predare-primire, încheiat între părți, în condițiile legii.

(10) Amenajările necesare pentru realizarea pădurilor-parc nu fac obiectul scoaterii definitive/ocupărilor temporare din fondul forestier și sunt permise numai în situația în care realizarea amenajărilor nu implică tăieri de arbori sau defrișări.

(11) Autorizarea construcțiilor la distanțe mai mici de 50 m de liziera pădurii, în afara fondului forestier, se face cu avizul structurii teritoriale a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în baza unei documentații depuse cu localizarea în coordonate stereografice 1970.

Art. 38

(1) Terenurile scoase definitiv din fondul forestier național devin proprietatea beneficiarului în momentul efectuării operațiunii de predare-primire și dobândesc destinația pe care acesta a solicitat-o și care i-a fost aprobată.

(2) Se exceptează de la prevederile art. 37 terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate protecției și întreținerii liniei de frontieră.

(3) Schimbarea destinației obiectivului construit pe terenul care a făcut obiectul scoaterii definitive din fondul forestier național mai devreme de 5 ani determină abrogarea ordinului ministrului sau hotărârii Guvernului de aprobare și aducere la starea inițială a terenului scos din fondul forestier pe cheltuiala beneficiarului aprobării.

Art. 39

(1) Ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național este permisă numai pe o perioadă determinată de timp, în scopul realizării obiectivelor din categoria celor prevăzute la art. 36 și la art. 37 alin. (1) lit. e) și f) și cu

asigurarea plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul aprobării de scoatere din fondul forestier național pentru obiectivul respectiv.

(2) În raport cu durata obiectivului, perioada de timp pentru care poate fi aprobată ocuparea temporară prevăzută la alin. (1) este de maximum 10 ani, cu posibilitatea prelungirii pe perioade succesive de maximum 10 ani.

(3) Chiria aferentă fiecărui an se plătește până la data de 31 ianuarie a anului pentru care se datorează și se calculează conform prevederilor legale în vigoare la data de 1 ianuarie.

(4) În cazul în care, pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 36 și art. 37 alin. (1) lit. a), b) și c), sunt necesare și alte terenuri adiacente celor scoase definitiv și numai pentru organizarea de șantier, acestea vor putea fi ocupate temporar, pe o perioadă egală cu perioada de realizare a investiției.

(5) Perioada pentru care se aprobă ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național, care au categoria de folosință pădure sau clasa de regenerare, include și perioada necesară executării lucrărilor pentru redarea terenurilor în condiții apte de a fi împădurite.

(6) Este interzisă aprobarea ocupării temporare de terenuri din fondul forestier administrat/pentru care sunt asigurate serviciile silvice de către un ocol silvic pentru operatorii economici și succesorii în drepturi ai acestora, în situația în care aceștia nu au redat circuitului silvic, în condițiile alin. (5), terenurile forestiere ocupate anterior din fondul forestier național, cu excepția situațiilor de urgență reglementate în condițiile legii.

(7) Confirmarea redării în circuitul silvic potrivit alin. (6) se realizează de către șeful ocolului silvic.

(8) În situația în care terenul care a făcut obiectul ocupării temporare este încadrat în alte categorii de folosință forestieră decât cele prevăzute la alin. (5), beneficiarul are obligația de a preda terenul în condițiile stabilite în actul de aprobare.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (8), terenul ocupat temporar se poate reprimi cu o altă categorie de folosință decât cea inițială, cu condiția aprobării schimbării categoriei de folosință în interiorul termenului de ocupare temporară.

(10) În cazul în care la sfârșitul perioadei aprobate de ocupare temporară terenul nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5), (8) și (9), garanția depusă și dobânda bancară aferentă se rețin în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(11) Garanția depusă și dobânda bancară aferentă prevăzută la alin. (10) se transmit ocolului silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice, la solicitarea acestuia, în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, pentru execuția lucrărilor necesare aducerii terenului la condițiile prevăzute în actul de aprobare, conform devizului de lucrări întocmit de ocolul silvic și avizat de structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 40

(1) Solicitățile de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național, în condițiile prevăzute la art. 36-39, cu acordul proprietarului și avizate favorabil de ocolul silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice, în cazul proprietății private și proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale, respectiv cu avizul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, al Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice, care se reorganizează în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" sau al ocolului silvic înființat de Regia Autonomă Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, în cazul terenurilor din fondul forestier proprietate publică a statului, se aprobă de către:

a) conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru suprafețe de până la un ha;

b) conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, cu avizul structurii de specialitate, pentru suprafețe de la un ha până la 10 ha inclusiv și pentru situația prevăzută la art. 39 alin. (7);

c) Guvernul, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, cu avizul structurii teritoriale de specialitate, pentru suprafețe de peste 10 ha, precum și pentru alte situații prevăzute de lege.

(2) Ocuparea temporară a unor terenuri din fondul forestier național pentru intervenții cu caracter urgent privind remedierea unor deranjamente sau avarii la liniile de telecomunicații, de transport sau de distribuție a energiei electrice, la conductele de apă, canalizare, gaze, precum și la alte instalații similare, se aprobă de conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în baza unei solicitări emise de autoritățile competente, în condițiile legii, pentru o perioadă de maximum 30 de zile, fără a mai fi necesară plata garanției pentru ocuparea temporară de fond forestier.

(3) Beneficiarul ocupării temporare, în condițiile alin. (2), a terenului din fondul forestier național este obligat să achite contravaloarea prejudiciilor produse, a pierderii de creștere a arborilor, precum și a lucrărilor necesare aducerii terenului la starea inițială, stabilită pe bază de deviz, întocmit în condițiile legii de către ocolul silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice și avizat de conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, devizul constituind titlu executoriu.

(4) Contravaloarea prevăzută la alin. (3) se achită, în termen de 30 de zile de la comunicarea devizului prevăzut la alin. (3), către beneficiar.

Art. 41

(1) Pentru terenurile scoase definitiv din fondul forestier național, în cazurile prevăzute la art. 36 și 37, obligațiile bănești sunt următoarele:

a) taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național, care se achită anticipat emiterii aprobării de scoatere definitivă și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier național, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, acestea se achită administratorilor pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor; suma prevăzută la art. 37 alin. (4), care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea obiectivelor dezafectate; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar pentru celelalte categorii de proprietate forestieră se achită proprietarului;

e) cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, numai pentru cazurile prevăzute la art. 36 alin. (2) și la art. 37 alin. (1), sume care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Obligațiile bănești prevăzute la alin. (1) lit. b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului pentru care a fost emisă aprobarea de scoatere definitivă din fondul forestier național.

(3) Predarea-primirea terenului pentru care există aprobarea de scoatere definitivă din fondul forestier național se face în prezența reprezentantului structurii teritoriale a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, numai după achitarea obligațiilor bănești prevăzute la alin. (1) lit. b)-e).

Art. 42

(1) Pentru terenurile care se ocupă temporar din fondul forestier național, în cazurile prevăzute la art. 39, obligațiile bănești sunt următoarele:

a) garanția, echivalentă cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național cu compensare, care se achită anticipat emiterii aprobării și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) chiria, care se achită proprietarului, în cazul fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, respectiv al celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, 30% din chirie se depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, 20% se achită administratorului, iar 50% se depune în fondul de accesibilizare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, contravaloarea pierderii de creștere se achită administratorului, care o depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate de pe terenurile respective; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar în celelalte cazuri se achită proprietarului;

e) cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Obligațiile bănești prevăzute la alin. (1) lit. b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului pentru care a fost emisă aprobarea de ocupare temporară din fondul forestier național.

Art. 43

▶(la data 27-mai-2016 Art. 43 din titlul III, capitolul IV a se vedea referințe de aplicare din Metodologie din 2016)

Metodologia privind scoaterea definitivă, ocuparea temporară și schimbul de terenuri și de calcul al obligațiilor bănești se aprobă prin ordin al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 44

Masa lemnoasă rezultată în urma defrișării vegetației forestiere de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din fondul forestier revine proprietarului, în cazul fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, respectiv proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, și administratorului, în cazul fondului forestier proprietate publică a statului.

Art. 45

(1) Administratorii fondului forestier proprietate publică iau măsuri de lichidare a enclavelor și de corectare a perimetrului fondului forestier și de comasare a terenurilor proprietate publică prin schimburi de terenuri pe bază de acte autentice.

(2) Terenurile care fac obiectul schimbului dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le schimbă, acestea având destinație forestieră.

(3) Metodologia de dobândire prin cumpărare, schimb sau prin donație, prin Regia Națională a Pădurilor - Romsilva și prin ceilalți administratori ai fondului forestier proprietate publică, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(4) La realizarea schimbului se are în vedere echivalența valorică a terenurilor, evaluarea acestora făcându-se pe baza metodologiei prevăzute la art. 43.

(5) Evaluarea terenurilor și a vegetației forestiere de pe terenurile care fac obiectul schimbului se realizează în baza metodologiei prevăzute la art. 43, aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(6) Coproprietarii și vecinii proprietari de fond forestier, persoane fizice sau juridice, de drept public sau privat, au un drept de preempțiune, în ordinea prevăzută la art. 1.746 din Codul civil și în condițiile prezentei legi, la cumpărarea de terenuri din fondul forestier aflate în proprietate privată, la preț și în condiții egale.

(7) Vânzătorul are obligația de a-i înștiința în scris pe toți preemtorii, prin executorul judecătoresc sau notarul public, despre intenția de vânzare, arătând și prețul cerut pentru terenul ce urmează a fi vândut. În cazul în care coproprietarii sau vecinii fondului, alții decât administratorul pădurilor proprietate publică a statului, nu au domiciliul ori sediul cunoscut, înștiințarea ofertei de vânzare se înregistrează la primăria sau, după caz, primăriile în raza cărora este situat terenul și se afișează, în aceeași zi, la sediul primăriei, prin grija secretarului consiliului local.

(8) Titularii dreptului de preempțiune trebuie să își manifeste în scris intenția de cumpărare și să comunice acceptarea ofertei de vânzare sau, după caz, să o înregistreze la sediul primăriei unde aceasta a fost afișată, în termen de 30 de zile de la comunicarea ofertei de vânzare ori, după caz, de la afișarea acesteia la sediul primăriei.

(9) În situația în care terenul ce urmează a fi vândut este limitrof cu fondul forestier proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, exercitarea dreptului de preempțiune al statului ori al unităților administrativ-teritoriale în termenul prevăzut la alin. (8) prevalează în raport cu dreptul de preempțiune al vecinilor.

(10) Dacă în termenul arătat la alin. (8) niciunul dintre preemtori nu își manifestă intenția de cumpărare, vânzarea terenului este liberă. În fața notarului public dovada înștiințării preemtorilor se face cu copie de pe comunicările făcute sau, dacă este cazul, cu certificatul eliberat de primărie, după expirarea termenului de 30 de zile în care trebuia manifestată intenția de cumpărare.

(11) Nerespectarea de către vânzător a obligației prevăzute la alin. (7) sau vânzarea terenului la un preț mai mic ori în

condiții mai avantajoase decât cele arătate în oferta de vânzare atrage anulabilitatea vânzării.

(12) Dispozițiile prezentului articol privitoare la exercitarea dreptului de preempțiune se completează cu prevederile de drept comun.

Art. 46

(1) Pentru realizarea schimbului de terenuri în situațiile în care unul dintre terenuri este proprietate publică, schimbul trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a)** să conducă la eliminarea de enclave din fondul forestier proprietate publică a statului;
- b)** să determine comasarea terenurilor forestiere proprietate publică a statului;
- c)** să asigure majorarea suprafețelor împădurite din zonele deficitare în păduri.

(2) Schimbul de terenuri prevăzut la alin. (1) se inițiază de administratorul fondului forestier proprietate publică sau de proprietar, în cazul fondului proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) În situația în care suprafața fondului forestier este sub 30% din suprafața județului, schimbul de terenuri se poate realiza doar în cadrul aceluiași județ.

(4) Schimbul se realizează numai cu fond forestier, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), în care schimbul se poate face cu terenuri cu altă destinație.

Art. 47

(1) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră, pe perioada de aplicare a amenajamentului silvic, în altă categorie de folosință silvică se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră de la folosința "pădure" la altă categorie de folosință silvică se face cu plata unei taxe echivalente cu taxa de scoatere definitivă din fondul forestier național, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) terenurile destinate construcției de drumuri forestiere, realizării de lucrări de corectare a torenților, terenurile destinate înființării de pepiniere silvice cu o suprafață de maximum 0,5 ha, constituirii culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat, cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat.

(4) Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor pentru constituirea culoarului de frontieră și a fâșiei de protecție a frontierei de stat, a celor destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, precum și a celor destinate realizării unor centre de antrenament se face la solicitarea instituțiilor din sistemul național de ordine publică.

CAPITOLUL V: Prevenirea și stingerea incendiilor

Art. 48

Proprietarii terenurilor forestiere, ai perdelor forestiere de protecție și ai terenurilor degradate pe care s-au realizat lucrări de împădurire, precum și ocoalele silvice care asigură servicii silvice sau administrarea acestora sunt obligați să aplice și să respecte normele specifice de apărare împotriva incendiilor, aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 49

Prefecții, primarii, consiliile județene și locale, unitățile autorităților competente ale statului în domeniul protecției civile, al combaterii efectelor calamităților și dezastrelor, potrivit atribuțiilor legale ce le revin, au obligația de a interveni în acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara acestuia.

Art. 50

Persoanele fizice care constată incendii în fondul forestier național sunt obligate să le anunțe imediat la numărul unic de urgență și să participe la stingerea lor.

CAPITOLUL VI: Paza și protecția pădurilor

Art. 51

(1) Proprietarii de păduri sunt obligați să asigure paza pădurii împotriva tăierilor ilegale de arbori, a furturilor, a distrugerilor, a degradărilor, a pășunatului și a altor fapte păgubitoare pentru fondul forestier, în condițiile legii.

(2) Personalul silvic care are atribuții pentru paza pădurilor este dotat cu armament de serviciu, în condițiile legii.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, precum și constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este investit cu exercițiul autorității publice, în limitele competențelor stabilite de lege.

Art. 52

Unitățile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor ce le revin conform legii, asigură sprijin de specialitate în organizarea pazei pădurilor.

Art. 53

(1) Se interzice pășunatul în fondul forestier, în perdelele forestiere de protecție și în perimetrele de ameliorare a terenurilor degradate sau în alunecare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în caz de forță majoră, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sau unitățile teritoriale de specialitate ale acesteia, după caz, pot aproba pășunatul în fondul forestier, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a)** se desfășoară pe durată limitată;
- b)** se practică doar în anumite perimetre ale pădurii;
- c)** solicitările de aprobare aparțin autorităților publice locale;
- d)** s-a obținut acordul proprietarului;
- e)** este solicitat în cazuri temeinic justificate.

(3) Nu poate fi aprobat pășunatul în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, precum și în pădurile care îndeplinesc funcții speciale de protecție.

(4) În cazul pădurilor proprietate publică a statului, acordul prevăzut la alin. (2) lit. d) se dă de administrator.

(5) Trecerea animalelor domestice prin fondul forestier spre zonele de pășunat, adăpat și adăpostire se aprobă de ocolul silvic, cu acordul proprietarului fondului forestier, pe trasee delimitate și în perioade precizate. Pentru fondul forestier proprietate publică a statului, aprobarea se dă de către conducătorii structurilor prevăzute la art. 10 alin. (2).

(6) Se interzice trecerea animalelor domestice prin pădure în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și

regenerările tinere, în ariile naturale protejate de interes național, în perimetrele de ameliorare, precum și în perdelele forestiere de protecție.

(7) Cu aprobarea ocolului silvic se permite amplasarea în mod gratuit a stupilor de albine în fondul forestier proprietate publică a statului, pe perioada pastoralului.

(8) Cuantumul plății pentru acțiunile prevăzute la alin. (2) și (5) se stabilește prin înțelegerea părților.

Art. 54

(1) Accesul public în pădure este permis numai în zone amenajate și pe trasee marcate în acest sens.

(2) Accesul public în fondul forestier național cu autovehicule, motociclete, ATV-uri sau moped este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism, care se pot practica numai cu acordul:

a) șefului ocolului silvic, în cazul administrării;

b) proprietarului, cu avizul șefului ocolului silvic, în cazul asigurării serviciilor silvice.

Art. 55

(1) Supravegherea stării de sănătate a pădurilor și stabilirea lucrărilor necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și a dăunătorilor se realizează prin serviciul de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Măsurile dispuse de serviciul prevăzut la alin. (1) sunt obligatorii pentru toți deținătorii de fond forestier.

Art. 56

Ocoalele silvice realizează lucrările de depistare și prognoză a atacurilor bolilor și dăunătorilor pădurii, în conformitate cu normele tehnice privind protecția pădurilor împotriva bolilor și dăunătorilor.

Art. 57

(1) Lucrările de combatere a bolilor și dăunătorilor pădurilor, indiferent de forma de proprietate, prin mijloace avio, se realizează în mod unitar sub coordonarea serviciului prevăzut la art. 55.

(2) Efectuarea celorlalte lucrări de combatere a bolilor și dăunătorilor se realizează de ocolul silvic în care sunt necesare aceste lucrări și se suportă de proprietar, respectiv de administrator, pentru pădurile proprietate publică a statului.

CAPITOLUL VII: Produsele specifice fondului forestier național

Art. 58

(1) Produsele specifice fondului forestier național sunt bunurile ce se realizează din acesta, respectiv produse lemnoase și nelemnoase.

(2) Produsele lemnoase specifice fondului forestier național sunt reprezentate prin:

a) produse principale, rezultate din tăieri de regenerare a pădurilor;

b) produse secundare, rezultate din tăieri de îngrijire și conducere a arboretelor;

c) produse accidentale, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici destabilizatori sau din defrișări de pădure legal aprobate;

d) produse de igienă, rezultate din procesul normal de eliminare naturală;

e) alte produse: arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită, puieti și diferite produse din lemn.

(3) Produsele nelemnoase specifice fondului forestier național sunt reprezentate prin:

a) faună de interes cinegetic;

b) pește din apele de munte, din crescătorii, bălți și iazuri din fondul forestier;

c) fructe de pădure;

d) semințe forestiere;

e) trufe și alte ciuperci comestibile din flora spontană din cuprinsul acestuia;

f) plante medicinale și aromatice din cuprinsul acestuia;

g) rășină;

h) alte produse.

(4) Produsele pădurii aparțin proprietarilor sau deținătorilor acesteia, după caz, cu excepția faunei de interes cinegetic și a peștelui din apele de munte.

(5) Recoltarea și/sau achiziționarea produselor nelemnoase specifice fondului forestier național se fac/se face pe baza autorizațiilor emise de ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, conform instrucțiunilor aprobate prin ordin al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, precum și pe baza autorizației de recoltare/achiziționare emise de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

(6) În cazul fondului forestier care nu se află în administrarea unui ocol silvic, autorizațiile prevăzute la alin. (5) se vor emite doar în baza acordului scris al proprietarului fondului forestier.

Art. 59

(1) Volumul maxim de lemn care se recoltează ca produse principale într-o unitate de gospodărire nu poate depăși posibilitatea acestora, stabilită prin amenajamentul silvic, pentru perioada de valabilitate a acestuia.

(2) Volumul maxim de lemn prevăzut la alin. (1), care se recoltează anual ca produse principale într-o unitate de gospodărire, nu poate depăși posibilitatea anuală.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), se poate depăși posibilitatea anuală, în următoarele situații:

a) dacă reglementarea procesului de producție lemnoasă se realizează la nivel de arboret;

b) cu volumul de lemn nerecoltat, până la nivelul posibilității anuale, în anii anteriori de aplicare a amenajamentului silvic în vigoare.

(4) Suprafața arboretelor prevăzută în amenajamentul silvic a fi parcursă cu lucrări de îngrijire și de conducere este minimală.

(5) Volumul prevăzut prin amenajamentul silvic pentru extragere, prin lucrările de îngrijire și conducere, este orientativ și se recoltează cu respectarea prevederilor normelor tehnice specifice și în funcție de starea arboretelor.

(6) Produsele accidentale se recoltează integral. În ariile naturale protejate se respectă legislația specifică protecției mediului.

(7) Volumul produselor accidentale I înregistrate în unități de gospodărire în care se reglementează procesul de producție lemnoasă, precum și volumul arborilor tăiați ilegal se precomptează din posibilitatea de produse principale.

(8) Precomptarea se realizează în cadrul aceleiași proprietăți.

(9) Se interzice compensarea volumului de recoltat, prevăzut de amenajamentul silvic din unități amenajistice inaccesibile, cu volume echivalente din unități amenajistice situate în zone accesibile, cu excepția situațiilor apariției

produselor accidentale I.

(10) În situația în care volumul masei lemnoase afectate de factori biotici și/sau abiotici este mai mare decât posibilitatea anuală, aceasta poate fi depășită în condițiile stabilite prin metodologia aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

►(la data 01-iun-2016 Art. 59, alin. (10) din titlul III, capitolul VII a se vedea referințe de aplicare din Metodologie din 2016)

(11) Volumul masei lemnoase prevăzut la alin. (10), care depășește posibilitatea anuală, se precomptează în anul sau anii următori de aplicare a amenajamentului silvic, în funcție de volumul cu care s-a depășit.

Art. 60

(1) Produsele lemnoase ale pădurii și ale vegetației forestiere din afara fondului forestier se recoltează pe bază de autorizație de exploatare eliberată de ocolul silvic.

(2) Estimarea cantitativă și calitativă a produselor lemnoase se face prin acte de evaluare întocmite de ocoalele silvice, conform normelor tehnice silvice specifice.

(3) Ocolul silvic care eliberează autorizația de exploatare are obligația să execute predarea spre exploatare, controlul exploatării și reprimirea parchetelor.

(4) Valorificarea masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică se face potrivit regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului.

►(la data 11-nov-2015 Art. 60, alin. (4) din titlul III, capitolul VII a se vedea referințe de aplicare din Regulament din 2015)

►(la data 02-sep-2016 Art. 60, alin. (4) din titlul III, capitolul VII a se vedea referințe de aplicare din Regulament din 2016)

(5) În elaborarea regulamentului prevăzut la alin. (4) se au în vedere următoarele principii:

a) valorificarea superioară a masei lemnoase;

b) sprijinirea dezvoltării rurale prin prelucrarea locală a masei lemnoase;

c) valorificarea masei lemnoase pe picior se face doar către operatori economici atestați; un operator economic/grup de operatori economici poate cumpăra la licitație sau negociere, după caz, materiale lemnoase rezultate din produse principale sau accidentale I, sub formă de lemn rotund fasonat la drum auto, doar în cazul în care asigură prin capacitatea proprie procesarea a cel puțin 40% din materialul lemnos achiziționat;

d) prioritatea alocării resurselor de materiale lemnoase din pădurile proprietate publică, necesare încălzirii locuințelor populației;

e) transparența vânzării și comercializării masei lemnoase;

f) un operator economic/grup de operatori economici nu poate achiziționa/procesa mai mult de 30% din volumul dintr-un sortiment industrial de masă lemnoasă din fiecare specie, stabilit ca medie a ultimilor 3 ani în baza actelor de punere în valoare autorizate la exploatare și exploatare la nivel național, indiferent de forma de proprietate;

g) asigurarea cu prioritate de masă lemnoasă pentru producătorii din industria mobilei din păduri proprietate publică a statului sub formă de lemn fasonat, pe baza necesarului anual estimat; aceștia au drept de preempțiune la cumpărarea de masă lemnoasă, la oferta de preț și în condiții egale de vânzare.

Art. 61

Produsele nelemnoase specifice fondului forestier se recoltează în conformitate cu normele tehnice aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

CAPITOLUL VIII: Exploatarea masei lemnoase

Art. 62

(1) Exploatarea masei lemnoase se face după obținerea autorizației de exploatare și predarea parchetului, cu respectarea regulilor silvice și în conformitate cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport ale materialului lemnos, aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. În zonele de deal și de munte se dă prioritate tehnologiilor bazate pe funicular.

(2) Exploatarea masei lemnoase se face doar de operatori economici atestați de către comisia de atestare, care funcționează în cadrul asociației patronale și profesionale din domeniul forestier recunoscută la nivel național.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) proprietarii de fond forestier, persoane fizice, care pot exploata, fără atestare, din proprietatea lor un volum de până la 20 m³/an, în condițiile legii.

(4) De prevederile alin. (3) beneficiază și persoanele fizice care au facilitățile prevăzute de Legea nr. 33/1996 privind repunerea în unele drepturi economice a locuitorilor Munților Apuseni, cu modificările și completările ulterioare, precum și membrii formelor de proprietate asociative prevăzute de lege.

(5) Regulamentul privind organizarea, funcționarea și componența comisiei prevăzute la alin. (2), precum și criteriile de atestare pentru activitatea de exploatare forestieră se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, la propunerea instituțiilor, organizațiilor și asociațiilor profesionale și patronale din domeniu, a reprezentanților naționali ai proprietarilor de pădure și a structurilor asociative ale autorităților locale.

►(la data 14-oct-2015 Art. 62, alin. (5) din titlul III, capitolul VIII a se vedea referințe de aplicare din Regulament din 2015)

(6) Autorizația de exploatare se eliberează de ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice.

Art. 63

(1) Arborii destinați tăierii se inventariază și, după caz, în funcție de natura tăierii, se marchează cu dispozitive speciale de marcat de către personalul silvic împuternicit, în conformitate cu normele tehnice.

(2) Forma și modul de utilizare a dispozitivelor speciale de marcat, precum și modul de marcare a arborilor sau a unor loturi de arbori se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 64

(1) Dispozitivele speciale de marcat au regimul mărcilor și al sigiliilor, iar tiparele lor se înregistrează și se păstrează la birourile notariale.

(2) Operațiunile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxa de timbru prevăzută de lege pentru primirea în depozit la birourile notariale a înscrisurilor sau a documentelor.

(3) Conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură poate aproba utilizarea unor dispozitive speciale de marcat care nu au regimul mărcilor și al sigiliilor.

Art. 65

(1) La exploatarea masei lemnoase se folosesc tehnologii de recoltare, de colectare, lucrări în platforma primară și de transport al lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, a drumurilor forestiere și a malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințului utilizabil, precum și a arborilor nedestinați exploatării, peste limitele admise de normele tehnice.

(2) Titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe toată durata exploatarei pentru prejudiciile produse în cuprinsul parchetului și drumurilor auto forestiere pe care circulă.

Art. 66

(1) În scopul asigurării fondurilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor privind eventualele prejudicii de natura celor prevăzute la art. 65 alin. (1), inclusiv pentru refacerea elementelor de drum forestier distruse din vina titularilor autorizațiilor de exploatare, aceștia depun la ocolul silvic, anticipat emiterii autorizației de exploatare, o cauciune de minimum 5% din valoarea contractului.

(2) Cuanțul cauciunii prevăzute la alin. (1) se stabilește la data contractării masei lemnoase sau a lucrării de exploatare a lemnului.

Art. 67

(1) Pentru colectarea lemnului din păduri se construiesc căi de acces și instalații pasagere, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute la art. 62 alin. (1).

(2) Colectarea lemnului prin traversarea terenurilor aparținând altor proprietari se face cu plata servituții de trecere și, după caz, a despăgubirilor stabilite prin înțelegerea părților.

CAPITOLUL IX: Proveniența și circulația materialelor lemnoase

Art. 68

(1) Materialele lemnoase, indiferent de proveniența lor, se transportă numai însoțite de documente specifice de transport, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora.

(2) Sunt interzise primirea spre încărcare și transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase neînsoțite de documentele de transport prevăzute la alin. (1).

Art. 69

(1) Controlul circulației materialelor lemnoase se efectuează de către:

- a) personalul silvic;
- b) ofițeri, subofițeri și agenți din cadrul Poliției Române, Poliției de Frontieră Română și Jandarmeriei Române;
- c) personalul cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. b) și c) este obligat să sprijine personalul silvic în acțiunile de control al circulației materialelor lemnoase, în condițiile legii.

Art. 70

Materialele lemnoase găsite în circulație fără documentele specifice de transport, cu documente specifice de transport a căror valabilitate a expirat sau care nu au înscrisă proveniența legală se confiscă de personalul prevăzut la art. 69 alin. (1) și se valorifică potrivit legii.

Art. 71

(1) Materialele lemnoase însoțite de documente specifice de transport care nu sunt completate corespunzător se rețin și se predau în custodie.

(2) Custodia materialelor lemnoase se asigură de cel mai apropiat ocol silvic sau de persoane fizice ori juridice care dețin spații corespunzătoare de depozitare, cu acordul acestora.

(3) Dacă, în termenul stabilit de personalul împuternicit care a dispus reținerea sau ca urmare a hotărârii judecătorești, nu se confirmă proveniența legală a materialelor lemnoase, acestea se confiscă potrivit prevederilor legale.

(4) În cazul în care s-a stabilit proveniența legală, materialele lemnoase reținute se restituie.

(5) Materialele lemnoase confiscate conform prevederilor alin. (3) se restituie proprietarilor; dacă aceștia sunt identificați și nu sunt autori ai faptelor ilegale care au impus confiscarea, sau se valorifică potrivit legii.

(6) Cheltuielile ocazionate de reținere, custodie și transport se suportă de persoana care nu a făcut dovada provenienței legale a materialelor lemnoase reținute.

Art. 72

(1) Se interzic primirea, depozitarea, prelucrarea, transportul și comercializarea materialelor lemnoase fără documente specifice de transport ale acestora sau cu documente din care nu rezultă cu certitudine proveniența legală a acestora.

(2) Materialele lemnoase prevăzute la alin. (1) se confiscă și se valorifică potrivit legii.

(3) Pentru evitarea degradării, materialele lemnoase prevăzute la alin. (1) se pot valorifica. Contravaloarea acestora se consemnează într-un cont special până la soluționarea definitivă a cauzei.

Art. 73

Normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

CAPITOLUL X: Cercetarea științifică din silvicultură

Art. 74

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sprijină prin programe activitatea de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică din domeniu și urmărește folosirea eficientă a rezultatelor obținute, în vederea fundamentării tehnico-științifice a măsurilor de gospodărire a pădurilor.

Art. 75

(1) Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniul silviculturii se realizează prin Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice care se reorganizează, prin hotărâre a Guvernului, în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea", în coordonarea autorității publice centrale pentru cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare ca institut național cu personalitate juridică, precum și prin alte persoane juridice de drept public și privat care au ca obiect de activitate cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniu.

(2) Activitatea de dezvoltare tehnologică pentru fondul forestier proprietate publică a statului se realizează prin Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care se reorganizează în Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea". Regia Națională a Pădurilor - Romsilva acordă direct realizarea de servicii pentru activitatea de dezvoltare tehnologică Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice.

(3) Avizarea și aprobarea proiectelor de amenajare a pădurilor și a altor proiecte referitoare la fondul forestier național se realizează de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art. 76

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" administrează prin baze experimentale fondul forestier proprietate publică a statului deținut, în care se efectuează cercetări în vederea generalizării rezultatelor în

practica silvică.

Art. 77

Cercetarea științifică în domeniul silviculturii este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, precum și din alte surse, potrivit legii.

CAPITOLUL XI: Dezvoltarea conștiinței forestiere

Art. 78

(1) Autoritatea publică centrală pentru educație, cu consultarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, va include în curricula de la formele de învățământ obligatorii noțiuni privitoare la păduri, la conservarea acestora, precum și la rolul și importanța lor în cadrul biosferei și în viața omenirii, în general.

(2) Noțiunile prevăzute la alin. (1) se vor dezvolta diferențiat și progresiv, în funcție de forma de învățământ.

Art. 79

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are obligația realizării acțiunilor specifice, prin căi și mijloace adecvate, pentru următoarele scopuri:

- a) formarea conștiinței forestiere;
- b) crearea unui minimum de cunoștințe profesionale la proprietarii de păduri.

Art. 80

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură înființează Centrul Național pentru Perfecționare în Silvicultură.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a centrului prevăzut la alin. (1) se va stabili prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 81

(1) În perioada 15 martie - 15 aprilie a fiecărui an, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează "Luna plantării arborilor".

(2) Luna plantării arborilor se organizează cu participarea consiliilor județene, a prefecturilor, a primăriilor, a inspectoratelor școlare teritoriale, a instituțiilor confesionale, a unităților militare, precum și a altor instituții cu caracter public.

(3) Cu prilejul organizării manifestărilor prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin unitățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acesteia, va pune la dispoziția celor interesați materialul săditor și logistica necesară.

(4) În perioada prevăzută la alin. (1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, administratorii pădurilor proprietate publică a statului și ocoalele silvice private sunt obligați să desfășoare acțiuni publice de popularizare și educare privind rolul și importanța pădurii și activități practice de realizare de plantații forestiere, întreținerea și conducerea arboretelor.

Art. 82

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sprijină inițiativa și acțiunile instituțiilor publice, ale mass-media și ale organizațiilor neguvernamentale referitoare la apărarea, dezvoltarea și gospodărirea pădurilor.

CAPITOLUL XII: Accesibilizarea pădurilor

Art. 83

(1) Mărirea gradului de accesibilizare a fondului forestier național constituie o condiție de bază a gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea prevederilor planurilor de management aprobate în condițiile legii, în cazul ariilor naturale protejate.

(2) Drumurile forestiere sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gospodărirea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism care se pot practica numai cu acordul proprietarului, iar în cazul pădurilor proprietate publică a statului, cu acordul administratorului acestora.

(3) Condițiile de acces se afișează pe indicatoare specifice, la intrarea pe drumul forestier.

(4) Pentru construirea drumurilor forestiere nu este necesară obținerea autorizației de construire.

Art. 84

Construirea drumurilor forestiere se realizează după aprobarea schimbării categoriei de folosință forestieră, în condițiile art. 47 alin. (1), la solicitarea proprietarului sau administratorului, după caz, după cum urmează:

- a) pentru drumurile forestiere care se realizează în fondul forestier proprietate publică a statului, de administratorul acestora;
- b) pentru drumurile forestiere care se realizează în fondul forestier, altul decât cel proprietate publică a statului, de către proprietar.

Art. 85

(1) Proiectarea și construcția drumurilor forestiere se realizează pe baza principiilor care respectă încadrarea în peisaj și nu afectează calitatea apei, a solului și a habitatelor.

(2) Proiectarea de drumuri forestiere se realizează de persoane fizice sau juridice atestate de o comisie înființată în acest scop.

(3) Metodologia, criteriile de atestare și comisia de atestare se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, cu consultarea asociațiilor profesionale de profil.

(4) Comisia de atestare este compusă din specialiști din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, specialiști în cercetare, proiectare și în construcția de drumuri forestiere, specialiști din învățământul superior de profil și reprezentanți ai asociațiilor patronale-profesionale recunoscute la nivel național.

(5) Activitățile de proiectare și de construire a drumurilor forestiere se desfășoară în conformitate cu ghidurile de bune practici și cu normativele aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(6) Studiile de fezabilitate pentru dezvoltarea rețelei de drumuri forestiere se realizează în corelare cu cele pentru lucrările de corectare a torenților.

(7) Supravegherea și controlul execuției drumurilor forestiere revin proiectantului, beneficiarului și autorităților de la care s-au obținut avizele.

(8) Recepția lucrărilor privind drumurile forestiere se efectuează de beneficiar și de reprezentanți ai autorităților de la care s-au obținut avizele, în prezența reprezentanților proiectantului și ai constructorului.

Art. 86

Lucrările de corectare a torenților și întreținerea investițiilor efectuate pentru corectarea torenților în fondul forestier se realizează cu fonduri publice, în conformitate cu prevederile Strategiei naționale pentru dezvoltarea fondului forestier național și ale Strategiei naționale de management al riscului la inundații.

Art. 87

(1) Întreținerea și repararea drumurilor forestiere sunt în sarcina proprietarului, respectiv a administratorului, pentru drumurile forestiere aflate în fondul forestier proprietate publică a statului, cu respectarea normativelor sau a ghidurilor de bune practici aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Modul de utilizare și transportul pe drumurile auto forestiere se reglementează prin metodologie aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

TITLUL IV: Dezvoltarea durabilă a fondului forestier național

CAPITOLUL I: Dezvoltarea fondului forestier național

Art. 88

(1) Dezvoltarea fondului forestier național și extinderea suprafețelor de pădure constituie o obligație a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și o prioritate națională, în vederea asigurării echilibrului ecologic la nivel local, național și global, și se realizează prin Programul național de împădurire.

(2) Programul național de împădurire prevăzut la alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Realizarea Programului național de împădurire prevăzut la alin. (1) se face prin lucrări de împădurire a terenurilor din afara fondului forestier național și a terenurilor cu destinație agricolă, în vederea îmbunătățirii condițiilor de mediu și a optimizării peisajului, a asigurării și creșterii recoltelor agricole, a prevenirii și combaterii eroziunii solului, a protejării căilor de comunicație, a digurilor și a malurilor, a localităților și a obiectivelor economice, sociale și strategice, urmărindu-se împădurirea unor terenuri cu altă destinație decât cea silvică, în suprafață de 2 milioane ha, până în anul 2035.

(4) Regia Națională a Pădurilor - Romsilva poate să achiziționeze terenuri în vederea împăduririi, cu prioritate terenuri degradate, astfel încât suprafața fondului forestier proprietate publică a statului să crească.

(5) Finanțarea acțiunilor prevăzute la alin. (4) se asigură din: fonduri proprii ale Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fondul de conservare și regenerare a pădurilor, precum și de la bugetul de stat.

Art. 89

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură realizează continuu și actualizează periodic, la fiecare 5 ani, inventarul forestier național, denumit în continuare I.F.N., aliniat la standardele Uniunii Europene, în scopul obținerii de informații actualizate despre starea și evoluția vegetației forestiere de pe întreg teritoriul țării.

(2) Metodologia de inventariere statistică a tuturor resurselor forestiere din România, pe baza căreia se realizează I.F.N., se aprobă de conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 90

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură asigură realizarea cu continuitate a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, potrivit legii.

(2) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție constituie obiectiv de utilitate publică.

Art. 91

Finanțarea Programului național de împădurire prevăzut la art. 88 și a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție prevăzut la art. 90 se face din fondul de ameliorare a fondului funciar, fondul de conservare și regenerare a pădurilor, alocații de la bugetul de stat și din alte fonduri prevăzute de lege.

CAPITOLUL II: Forme asociative ale proprietarilor de păduri

Art. 92

(1) Persoanele fizice și/sau juridice care au în proprietate terenuri forestiere se pot constitui în asociații, potrivit legii.

(2) Principiile care stau la baza constituirii asociațiilor prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

- a) libera asociere;
- b) respectarea regimului silvic;
- c) gospodărirea durabilă a pădurilor.

(3) Înființarea asociațiilor de proprietari de păduri se face în vederea realizării obiectivelor de ordin economic, ecologic și de management durabil al pădurilor, urmărindu-se:

- a) consolidarea proprietății;
- b) comercializarea în condiții de profitabilitate a produselor fondului forestier;
- c) crearea de ocoale silvice proprii;
- d) creșterea capacității de absorbție a fondurilor interne și externe;
- e) reprezentarea drepturilor proprietarilor în raport cu autoritățile.

Art. 93

Asociațiile de proprietari de păduri se înființează potrivit prevederilor și funcționează în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 94

(1) Pentru a beneficia de sprijin conform legii, asociațiile de proprietari de păduri și formele asociative prevăzute la art. 92 alin. (1) trebuie să se înscrie în Registrul național al asociațiilor de proprietari de păduri, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Conținutul, modelul și procedura de înscriere în Registrul național al asociațiilor de proprietari de păduri se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 95

(1) Obștile de moșneni în devălmășie, obștile de moșneni în indiviziune, obștile răzeșești nedivizate, posesoratele, pădurile grănicerești, pădurile urbariale, comunele politice, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri, existente anterior anului 1948, fac parte din tezaurul istoric al României.

(2) Proprietatea formelor asociative prevăzute la alin. (1) este garantată, indivizibilă și inalienabilă, acestea fiindu-i aplicabile dispozițiile art. 27 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu

modificările și completările ulterioare.

(3) Formele asociative prevăzute la alin. (1), rezultat al manifestării voinței comunităților locale, sunt persoane juridice; organizarea și funcționarea acestora se vor reglementa prin lege specială.

Art. 96

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sprijină constituirea și dezvoltarea asociațiilor de proprietari de păduri și a formelor asociative, prin bugetul său.

CAPITOLUL III: Modalități de sprijin pentru dezvoltarea durabilă a pădurilor

Art. 97

(1) În scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru:

a) asigurarea integrală de la bugetul de stat a costurilor administrării, precum și a serviciilor silvice pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha, indiferent dacă aceasta este sau nu este cuprinsă într-o asociație; plata se face către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, după caz;

b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;

►(la data 11-feb-2016 Art. 97, alin. (1), litera B. din titlul IV, capitolul III a se vedea referințe de aplicare din Decizia 36/2015)

c) asigurarea diferenței dintre sumele necesare pentru finanțarea integrală a lucrărilor prevăzute la art. 33 alin. (3) lit. a)-d) și sumele calculate la nivelul maxim în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor prevăzute la art. 57 alin. (1), numai pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha, indiferent dacă aceasta este sau nu este cuprinsă într-o asociație;

e) refacerea pădurilor, dacă sumele constituite la nivelul maxim din fondul de conservare și regenerare a pădurilor sunt insuficiente, și a căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale sau de incendii, cu autor necunoscut;

f) sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri;

g) punerea la dispoziția proprietarilor de păduri a materialelor de educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor.

(2) Impunerea de restricții proprietarilor de păduri, prin amenajamente silvice, prin regulamente ale parcurilor naționale, naturale, rezervațiilor biosferei și ale siturilor Natura 2000 ori prin alte norme, inclusiv cele care stabilesc diferite tipuri de grupe funcționale, se poate face fie cu acordul proprietarului, fie cu plata unei juste și prealabile despăgubiri, plătită anual, care să compenseze integral veniturile nerealizate de proprietarul de pădure, persoană fizică sau juridică.

(3) Pentru gestionarea durabilă a fondului forestier proprietate publică a statului se alocă administratorului acestuia, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru refacerea căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale.

Art. 98

Sumele prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. a), c), d) și e) se pun la dispoziția ocolului silvic care asigură serviciile silvice, cele prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. b), f) și g) și la art. 101 se pun la dispoziția proprietarilor, iar cele prevăzute la art. 21 alin. (4) se pun la dispoziția structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 99

(1) Normele metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale prevăzute la art. 99 se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(2) Prin normele metodologice prevăzute la alin. (1) se aprobă și procedura de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond.

Art. 100

Realizarea cadastrului aferent fondului forestier național, a I.F.N., a monitoringului sol-vegetație forestieră este finanțată anual de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 101

(1) Persoanele fizice sau juridice care sunt de acord și pe ale căror terenuri agricole se înființează perdele forestiere de protecție rămân în continuare proprietari pe terenul respectiv și pe pădurea astfel înființată și primesc anual, până la închiderea stării de masiv, o compensație a pierderii de venit în cuantum de 10 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, stabilit în condițiile legii, la hectar, corespunzător suprafeței efectiv ocupate de perdelele forestiere de protecție.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului cod, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează metodologia de acordare a compensației prevăzute la alin. (1), pe care o aprobă prin ordin al conducătorului acesteia.

(3) Plata compensației prevăzute la alin. (1) se face din:

a) fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) alocații de la bugetul de stat;

c) alte surse prevăzute de lege.

(4) Persoanele juridice care au concesionate terenuri proprietate publică a statului cu altă destinație decât cea forestieră, în condițiile legii, pe care se realizează perdele forestiere de protecție, sunt scutite de la plata redevenței aferente suprafeței ocupate de perdelele forestiere.

TITLUL V: Controlul aplicării și respectării regimului silvic

Art. 102

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează și realizează prin personalul propriu împuternicit și prin personalul împuternicit de la structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură:

a) controlul aplicării și respectării regimului silvic în fondul forestier național;

b) controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în vegetația forestieră din afara fondului forestier;

c) controlul circulației materialelor lemnoase, al instalațiilor de prelucrat și al spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase;

d) controlul circulației produselor nelemnoase din fondul forestier național.

Art. 103

(1) Deținătorii de fond forestier și de vegetație forestieră din afara fondului forestier, inclusiv ocoalele silvice, sunt obligați să permită accesul personalului silvic împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic sau a normelor tehnice specifice, după caz, după înștiințarea prealabilă a acestora.

(2) Personalul silvic împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic are dreptul să pătrundă pe proprietățile forestiere în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu.

TITLUL VI: Răspunderi și sancțiuni

Art. 104

Încălcarea prevederilor prezentului cod atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, potrivit legii.

Art. 105

(1) Prejudiciul adus fondului forestier național, denumit în continuare prejudiciu, indiferent de natura juridică a proprietății, se evaluează de către personalul silvic, în condițiile legii.

(2) Valoarea prejudiciului prevăzut la alin. (1), cauzat prin fapte care constituie infracțiuni sau contravenții, în pădurile încadrate prin amenajamente silvice în grupa I funcțională, se stabilește prin multiplicarea de două ori a valorii obținute potrivit legii.

(3) În situațiile în care prejudiciul evaluat potrivit prevederilor alin. (1) nu a fost recuperat de ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea fondului forestier, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală^{*)}, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acesta se recuperează, în baza procesului-verbal, actului de control de fond forestier/partial întocmit de personalul silvic, de către organele fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru prejudiciul stabilit în sarcina persoanelor juridice. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat, iar pentru prejudiciul stabilit în sarcina persoanelor fizice de către organele fiscale ale unităților administrativ-teritoriale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.

^{*)} La 1 ianuarie 2016 va intra în vigoare Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015.

Art. 106

(1) Reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art. 36 și 37 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și schimbarea destinației obiectivului pentru care s-a obținut aprobarea de scoatere din fondul forestier național sau de ocupare a fondului forestier național, dacă schimbarea destinației se produce în termen de 5 ani de la aprobarea scoaterii din fondul forestier.

(3) Autorul faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) este obligat să elibereze terenul forestier de orice construcții sau instalații amplasate ilegal.

(4) Reinstalarea vegetației forestiere se execută, pe cheltuiala autorului faptelor prevăzute la alin. (1) și (2), de către ocolul silvic care realizează serviciile silvice sau administrarea pădurii respective, pe amplasamentul care face obiectul infracțiunii.

Art. 107

(1) Tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs nu depășește limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a);

c) cu închisoare de la un an la 5 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

d) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data comiterii faptei.

(2) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la alin. (1) se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică ori paralizantă;

b) în timpul nopții;

c) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național;

d) de personal silvic.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 108

(1) Pășunatul în pădurile sau în suprafețele de pădure în care acesta este interzis constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data comiterii faptei;

c) cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data comiterii faptei.

(2) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la alin. (1) se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) în timpul nopții;

b) în fondul forestier național situat în arii naturale protejate de interes național.

Art. 109

(1) Furtul de arbori doborâți sau ruși de fenomene naturale ori de arbori, puieti sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și al oricăror altor produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se pedepsește după cum urmează:

- a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;
- b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a materialului lemnos depășește valoarea prevăzută la lit. a);
- c) cu închisoare de la un an la 5 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;
- d) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras depășește de 50 de ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

(2) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la alin. (1) se majorează cu jumătate în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

- a) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică ori paralizantă;
- b) în timpul nopții;
- c) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național;
- d) de personal silvic.

Art. 110

Nerespectarea obligației prevăzute la art. 30 alin. (1) constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu amendă.

Art. 111

Pe lângă organele de urmărire penală, sunt competente să constate faptele prevăzute la art. 106, 107-109 și 110 personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale cu specific silvic, personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și al structurilor sale teritoriale, personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice de regim autorizate, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române.

Art. 112

(1) Personalul silvic prevăzut la art. 111 are competența să identifice și să inventarieze, în locurile unde se află, materialele lemnoase provenite din săvârșirea unor fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni silvice.

(2) Materialele lemnoase prevăzute la alin. (1) se rețin de personalul silvic împuternicit să constate aceste fapte.

(3) Procedura de reținere prevăzută la alin. (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 113

(1) În cazul constatării prejudiciilor produse prin fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni, persoana care are calitatea să le constate depune actul de constatare la unitatea sau la instituția în care își desfășoară activitatea.

(2) Conducătorul unității sau al instituției prevăzute la alin. (1) transmite actul de constatare la parchetul de pe lângă instanța competentă din punct de vedere material și teritorial.

Art. 114

Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

TITLUL VII: Dispoziții tranzitorii și finale**Art. 115**

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod, normele, regulamentele, instrucțiunile și ghidurile de bune practici și le aprobă prin ordin al conducătorului acesteia, exercitând și controlul aplicării lor.

(2) Până la elaborarea și aprobarea actelor normative prevăzute la alin. (1) se aplică normele, regulamentele și instrucțiunile aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 116

Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior se stabilește anual, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 117

Regulamentul de pază a fondului forestier se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 118

(1) Stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice se reglementează prin lege specială, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod.

(2) Până la intrarea în vigoare a legii speciale prevăzute la alin. (1) se aplică prevederile referitoare la contravențiile silvice din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, cu modificările ulterioare, și din Legea nr. 31/2000 *) privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare.

*) Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice a fost abrogată prin Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, rectificată, cu modificările ulterioare.

Art. 119

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură prezintă anual Guvernului raportul privind starea pădurilor.

Art. 120

(1) Personalul silvic de toate gradele este obligat să poarte, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, uniforma și însemnele distinctiv stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Uniforma și însemnele prevăzute la alin. (1) se asigură gratuit de angajator, fără a fi impozitate, iar pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se asigură gratuit, prin bugetul acesteia.

(3) Gradele profesionale, drepturile și îndatoririle personalului silvic se stabilesc prin statutul personalului silvic, aprobat prin lege specială.

(4) Indemnizațiile aferente gradelor profesionale pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și subunitățile teritoriale ale acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice, al structurilor silvice de rang superior și al Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.

(6) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu cel puțin 3 ani vechime în domeniul silviculturii, sunt autorizați să execute măsurători topografice.

(7) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu tema de doctorat în domeniul măsurătorilor terestre sau având cel puțin 5 semestre de studiu în domeniul măsurătorilor terestre, pot să efectueze lucrări de geodezie.

(8) 20% din cuantumul amenzilor încasate și 35% din contravaloarea materialelor lemnoase confiscate rămân la dispoziția persoanei juridice în structura căreia își desfășoară activitatea personalul silvic care a aplicat amenda sau a realizat confiscarea.

(9) Sumele prevăzute la alin. (8) se utilizează de fiecare persoană juridică, după cum urmează:

a) pentru stimularea personalului silvic care își desfășoară activitatea în cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale silvice ale acesteia;

b) 50% pentru stimularea personalului silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și ocoalelor silvice private, iar 50% pentru investiții legate de paza fondului forestier și susținerea financiară a unor acțiuni în instanță inițiate de persoana juridică.

Art. 121

(1) La data intrării în vigoare a prezentului cod se interzice efectuarea de studii sumare de amenajare și de transformare a pășunilor împădurite.

(2) Studiile de transformare a pășunilor împădurite și amenajamentele silvice, aprobate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, rămân valabile până la întocmirea amenajamentului silvic în condițiile prezentului cod, dar nu mai târziu de expirarea valabilității acestora.

(3) Studiile sumare de amenajare aprobate rămân în vigoare până la data întocmirii amenajamentului silvic, în condițiile prezentului cod.

(4) După data intrării în vigoare a prezentului cod, pe terenurile forestiere retrocedate ca urmare a aplicării prevederilor legilor funciare, ocoalele silvice realizează lucrările prevăzute în amenajamentele silvice în vigoare.

Art. 122

La data intrării în vigoare a prezentului cod sunt interzise punerea în valoare și autorizarea spre exploatare de masă lemnoasă din păduri pentru care nu sunt asigurate serviciile silvice, în condițiile prezentului cod.

Art. 123

Până la elaborarea metodologiei prevăzute la art. 43 se aplică metodologia în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 124

(1) Ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2), înființate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, sunt obligate să se înscrie în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului cod, și sunt continuatoarele în drepturi ale vechilor persoane juridice.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1) se radiază din Registrul comerțului, respectiv din Registrul asociațiilor și fundațiilor, în temeiul autorizației emise conform prevederilor prezentei legi, pe baza normelor metodologice aprobate prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Autorizațiile de funcționare ale ocoalelor silvice private eliberate anterior intrării în vigoare a prezentului cod sunt valabile 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 125

(1) Prelucrarea lemnului rotund în instalații și/sau utilaje aparținând persoanelor juridice se realizează numai după autorizarea persoanei juridice și a fiecărei instalații și/sau utilaj de o comisie constituită de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și după înregistrarea acesteia în Registrul instalațiilor și/sau al utilajelor de prelucrat lemn rotund, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Prelucrarea lemnului rotund în instalații și/sau cu utilaje aparținând persoanelor fizice se realizează după înregistrarea persoanei fizice în Registrul instalațiilor și/sau al utilajelor de prelucrat lemn rotund, ținut la nivelul subunităților teritoriale ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Procedura și criteriile de înregistrare și autorizare a persoanelor și instalațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 126

(1) Pentru fondul forestier proprietate publică a statului nu se plătesc taxe și impozite.

(2) Pentru clădirile amplasate în fondul forestier se plătesc taxele și impozitele prevăzute de lege.

Art. 127

Regia Națională a Pădurilor - Romsilva poate utiliza fondul forestier proprietate publică a statului, pe care îl administrează în scopurile prevăzute la art. 11 alin. (4) și (5), potrivit metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 128

(1) Până la punerea în posesie a terenurilor forestiere în temeiul legilor funciare, Regia Națională a Pădurilor - Romsilva are obligația să execute lucrările tehnice silvice conform amenajamentelor silvice și reglementărilor impuse de regimul silvic, acordând proprietarilor profitul rezultat din valorificarea masei lemnoase respective.

(2) Profitul rezultat se acordă în bani sau în natură, la cererea proprietarilor, pentru perioada dintre validare și punerea în posesie.

(3) Dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere se exercită de la data emiterii procesului-verbal de punere în posesie a acestora, dată la care noii proprietari sunt obligați să-și asigure administrarea/serviciile silvice în condițiile prezentei legi.

Art. 129

(1) Regia Națională a Pădurilor - Romsilva plătește administratorului sau ocolului silvic care asigură serviciile silvice pentru suprafețele de fond forestier retrocedate sumele din fondul de conservare și regenerare a pădurilor aferente valorii masei lemnoase recoltate prin tăieri de produse principale și accidentale I, diminuate cu sumele cheltuite pentru regenerare pentru perioada de la validare, cu stabilirea amplasamentului, până la punerea în posesie a suprafeței.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se plătesc pentru suprafețele de pădure neregenerate, indiferent de data punerii în posesie, și nu pot fi mai mici decât sumele necesare împăduririi și efectuării lucrărilor de întreținere până la realizarea stării de masiv, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

►(la data 01-ian-2016 Art. 130 din titlul VII abrogat de Art. 502, alin. (1), punctul 4. din titlul XI din Codul Fiscal din 2015)

Art. 131

Legislația subsecventă Legii nr. 26/1996 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanței Guvernului nr. 96/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, cu modificările ulterioare, rămâne în vigoare până la elaborarea legislației în condițiile prezentului cod.

Art. 132

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 26/1996 - Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999;

d) art. 4-9 din Hotărârea Guvernului nr. 954/2002 privind aprobarea Regulamentului pentru stabilirea modalităților concrete de gospodărire a pădurilor și de repartizare a resurselor materiale și a surselor financiare cuvenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate și pe care le administrează prin structuri silvice de stat, pe bază contractuală, precum și a obligațiilor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 17 septembrie 2002, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 545/2002 privind trecerea unor terenuri forestiere în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002;

f) Ordonanța Guvernului nr. 77/2004 pentru stimularea asocierii proprietarilor de păduri private în scopul gospodăririi durabile a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 515/2004, cu modificările ulterioare;

g) Ordonanța Guvernului nr. 82/2004 privind măsurile necesare pentru accesibilizarea fondului forestier prin construirea de drumuri forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 514/2004;

h) art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea crescătoriilor de vânat și a complexurilor de vânătoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 486/2004;

i) art. 1-9, art. 11-16 și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 20 octombrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, cu modificările ulterioare;

j) orice altă dispoziție contrară prevederilor prezentului cod.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 133/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 - Codul silvic care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 46/2008 - Codul silvic și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

"- Art. II

(1) Autorizațiile de funcționare a ocoalelor silvice prevăzute la art. 10 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, emise anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile.

(2) Prevederile art. 14 alin. (5)* din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, se aplică ocoalelor silvice autorizate.

* Alin. (5) a devenit prin renumerotare alin. (6).

(3) Obligația coordonării acțiunii de identificare a pădurilor prevăzute la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, până la momentul amenajării lor în conformitate cu prevederile prezentei legi, revine structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în baza unei fundamentări realizate de către persoane juridice autorizate pentru amenajarea pădurilor și a instituțiilor de învățământ cu specific silvic, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Prevederile art. 42 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică ocupărilor temporare aprobate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sumele prevăzute la art. 136** alin. (1) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se plătesc pentru suprafețele de pădure neregenerate sau care nu au realizat starea de masiv.

** - Art. 136 a devenit prin renumerotare art. 129.

(6) Contravaloarea surplusului de unități de reținere prin sechestrare - RMU aferente Sectorului «Utilizarea terenurilor, schimbarea utilizării terenurilor și silvicultură» din cadrul Inventarului Național al Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație forestieră, beneficiari fiind proprietarii de terenuri

forestiere. Stabilirea cadrului instituțional privind administrarea, valorificarea, utilizarea și gestionarea surplusului de unități de reținer prin sechestrare se face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și autorității publice centrale pentru mediu și schimbări climatice.

(7) Strategia Forestieră Națională se elaborează de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(8) Se înființează Consiliul Național pentru Silvicultură ca organizație profesională, fără personalitate juridică. Înființarea și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(9) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, ocoalele silvice private, prevăzute la art. 12 și 13 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, devin ocoale silvice de regim.

(10) Sursa de finanțare prevăzută la art. 11 alin. (7) lit. f¹*** din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se achită începând cu luna următoare intrării în vigoare a prezentei legi.

*** Lit. f¹) a devenit prin renumerotare lit. g).

(11) Structurile silvice de rang superior, prevăzute la art. 13 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, care au dobândit personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, își păstrează personalitatea juridică astfel dobândită.

(12) Sancțiunea prevăzută la art. 14 alin. (2¹)**** din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin prezenta lege, se aplică începând cu luna următoare intrării în vigoare a prezentei legi.

**** Alin. (2¹) a devenit prin renumerotare alin. (3).

(13) Șefii ocoalelor silvice care la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt numiți în funcție fără respectarea prevederilor art. 14 alin. (3) și (4)***** din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, sunt obligați să obțină avizul de numire în funcție, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

***** Alin. (3) și (4) au devenit prin renumerotare alin. (4) și (5).

(14) În cazul ocoalelor silvice care se regăsesc în situația prevăzută la alin. (13), termenul prevăzut la art. 14 alin. (5)***** din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, se prelungește cu 90 de zile.

***** Alin. (5) a devenit prin renumerotare alin. (6).

(15) Ocoalele silvice care au dobândit calitatea de persoană juridică în condițiile prevăzute la art. 15 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, își păstrează această calitate și după intrarea în vigoare a acesteia.

(16) Contractele de administrare sau servicii silvice prevăzute la art. 16 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile în condițiile legale în vigoare la momentul încheierii acestora.

(17) Amenajamentele silvice prevăzute la art. 20 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, aprobate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează valabilitatea până la data intrării în vigoare a actului ce reglementează aplicarea prevederilor unui nou amenajament silvic întocmit în condițiile prezentei legi.

(18) Prevederile art. 33 alin. (2) lit. a), c), f) și g) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se aplică începând cu luna următoare intrării în vigoare a prezentei legi.

(19) Restituirea sumelor prevăzute la art. 33 alin. (7) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se face la finele anului fiscal în care a avut loc ultima recepție de executare a lucrărilor prevăzute la art. 33 alin. (3) lit. a)-d) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege.

(20) Documentațiile de scoatere definitivă sau ocupare temporară din fondul forestier național, depuse anterior intrării în vigoare a prezentei legi, dar care nu au fost aprobate, se vor reface cu respectarea prevederilor art. 36 alin. (4) și art. 37 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege.

(21) Aprobările privind scoaterea definitivă sau ocuparea temporară din fondul forestier național emise în condițiile legale existente la data emiterii acestora, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile.

(22) Metodologia privind scoaterea definitivă, ocuparea temporară și schimbul de terenuri și de calcul al obligațiilor bănești, prevăzută la art. 43 și 45 alin. (3) și (4¹)***** din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta lege, se aprobă prin ordin al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Până la aprobarea acestei metodologii se va utiliza Metodologia de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești aflată în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

***** Alin. (4¹) a devenit prin renumerotare alin. (5).

(23) Normele specifice de apărare împotriva incendiilor, prevăzute la art. 48 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se aprobă prin ordin al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Până la aprobarea normelor rămân în vigoare normele legale existente la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(24) Multiplicarea de două ori a valorii prejudiciilor, prevăzute la art. 105 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, în pădurile încadrate prin amenajamente silvice în grupa I funcțională, se va aplica, după intrarea în vigoare a prezentei legi, numai dacă prejudiciul a rezultat ca urmare a unor fapte care constituie infracțiuni sau contravenții.

(25) Orice referire din actele normative în vigoare la ocoalele silvice private va fi considerată a fi făcută la ocoalele silvice de regim.

- Art. III

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

- a) Hotărârea Guvernului nr. 85/2004 pentru aprobarea Regulamentului de vânzare a masei lemnoase de către deținătorii de fond forestier proprietate publică, către agenții economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 10 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare;
- b) pct. 8 al art. 202 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare."

ANEXĂ: DEFINIȚII

1. Administrarea pădurilor
 - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice de regim și de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic
2. Amenajament silvic
 - studiul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, fundamentat ecologic.
 - În elaborarea amenajamentului silvic este obligatorie parcurgerea următoarelor etape:
 - a) ședința de preavizare a temei de proiectare - Conferința I de amenajare, cu participarea:
 1. șefului de proiect și a expertului CTAP din partea unității specializate autorizate;
 2. șefului ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice și, după caz, a proprietarului;
 3. administratorului/custodelui ariei naturale protejate, în situația în care aceasta este constituită parțial sau total peste fondul forestier;
 4. reprezentantului structurii județene sau regionale pentru protecția mediului;
 5. reprezentantului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau, după caz, al structurii teritoriale de specialitate a acesteia;
 - b) recepția lucrărilor de teren care se realizează în ultimul an de aplicare a amenajamentului silvic, premurgător anului de organizare a ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice - Conferința a II-a de amenajare, cu participarea:
 1. șefului de proiect și a expertului CTAP din partea unității specializate autorizate;
 2. șefului ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice și, după caz, a proprietarului;
 3. reprezentantului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau, după caz, al structurii teritoriale de specialitate a acesteia;
 - c) ședința de preavizare a soluțiilor tehnice - Conferința a II-a de amenajare se organizează în anul următor anului în care se realizează recepția lucrărilor de teren, cu participarea:
 1. șefului de proiect și a expertului CTAP din partea unității specializate autorizate;
 2. șefului ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice și, după caz, a proprietarului;
 3. administratorului/custodelui ariei naturale protejate, în situația în care aceasta este constituită parțial sau total peste fondul forestier;
 4. reprezentantului structurii județene sau regionale pentru protecția mediului;
 5. reprezentantului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau, după caz, al structurii teritoriale de specialitate a acesteia;
 - d) analiza și avizarea în Comisia tehnică de avizare pentru silvicultură din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Până la aprobarea amenajamentului silvic, elaborat în condițiile prezentei legi, se aplică prevederile ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice. Neavizarea amenajamentului silvic în Comisia de avizare pentru silvicultură în același an în care se organizează ședința de preavizare a soluțiilor tehnice determină suspendarea aplicării prevederilor amenajamentului silvic până la data la care acesta este avizat.
 - Este obligatorie verificarea modului de aplicare a prevederilor amenajamentelor silvice cel puțin o dată la jumătatea perioadei de valabilitate a acestora, conform metodologiei aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.
3. Amenajarea pădurilor
 - ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc și este activitate de dezvoltare tehnologică
4. Amenajările necesare pentru realizarea pădurilor-parc
 - Amenajările permise în pădurile-parc sunt:
 - a) alei realizate din materiale ecologice, cu lățimea de maximum 2 m sau piste pentru biciclete;
 - b) bănci;
 - c) iluminat;
 - d) puncte de informare;
 - e) toalete ecologice;
 - f) construcții provizorii din lemn cu suprafața construită de maximum 15 m². În pădurile-parc se pot realiza împăduriri cu specii care nu sunt din tipul natural fundamental în locul arborilor extrași.
 - Pădurile-parc se vor constitui la solicitarea proprietarului/administratorului, în baza unor studii de specialitate, cu avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură.
5. Arboret
 - porțiunea omogenă de teren forestier, atât din punctul de vedere al fitocenozelor de arbori, cât și al condițiilor staționale, în care se aplică aceeași lucrare silviculturală
6. Arboretum
 - suprafața de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de arbori și arbuști
7. Beneficiari direcți ai serviciilor ecosistemelor forestiere
 - persoanele care beneficiază nemijlocit de efectele de protecție pe care le generează ecosistemele forestiere
8. Beneficiari indirecti ai serviciilor ecosistemelor forestiere
 - persoanele care beneficiază în mod indirect de efectele de protecție pe care le generează ecosistemele forestiere, prin întreruperea unui beneficiar direct
9. Circulația materialelor lemnoase
 - acțiunea de transport al materialelor lemnoase între două locații, folosindu-se în acest scop orice mijloc de transport, și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase

Codul Silvic din 2008 - forma sintetica pentru data 2016-09-13

10. Compoziție-țel
 - combinația de specii urmărită a se realiza de un arboret care îmbină în mod optim, atât prin proporție, cât și prin gruparea lor, exigențele biologice cu obiectivele multiple, social-economice ori ecologice
11. Consistența
 - gradul de spațiere a arborilor în cadrul arboretului. Consistența se exprimă prin următorii indici:
 - a) indicele de desime;
 - b) indicele de densitate;
 - c) indicele de închidere a coronamentului;
 - d) indicele de acoperire.
12. Control de fond
 - totalitatea acțiunilor efectuate în fondul forestier, în condițiile legii, de către personalul silvic care asigură administrarea pădurilor sau controlul regimului silvic, în scopul:
 - a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
 - b) verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințurilor utilizabile distruse sau vătămate, a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și stabilirii cauzelor care le-au produs;
 - c) verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate;
 - d) identificării lucrărilor silvice necesare;
 - e) verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective;
 - f) inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia;
 - g) stabilirii pagubelor și/sau daunelor aduse pădurii, precum și propunerii de recuperare a acestora.
 Controlul de fond devine titlu executoriu, după comunicare și necontestarea acestuia în termen de 15 zile.
13. Defrișare
 - acțiunea de înlăturare completă a vegetației forestiere, fără a fi urmată de regenerarea acesteia, cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului
14. Deținător
 - proprietarul, administratorul, prestatorul de servicii silvice, transportatorul, depozitarul, custodele, precum și orice altă persoană fizică sau juridică în temeiul unui titlu legal de fond forestier sau de materiale lemnoase
15. Dispozitiv special de marcat
 - ciocanele silvice de marcat, instrumentele folosite de personalul silvic pentru marcarea arborilor, a cioatelor și a materialului lemnos
16. Ecosistem forestier
 - unitatea funcțională a biosferei, constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl au populația de arbori și stațiunea în care se află aceasta
17. Exploatare forestieră
 - procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile prevăzute de regimul silvic
18. Gestionarea durabilă a pădurilor
 - administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să își mențină și să își amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea, în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global fără a crea prejudicii altor ecosisteme
19. Management forestier durabil
 - administrarea și utilizarea pădurilor și terenurilor cu vegetație forestieră astfel încât să își mențină și să își amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea, în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global fără a crea prejudicii altor ecosisteme
20. Masă lemnoasă
 - totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusiv cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră
21. Materiale lemnoase
 - lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat - cu secțiune dreptunghiulară sau pătrată, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamental, pomi de Crăciun, răchită și puiet; materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile.
22. Material forestier de reproducere
 - materialul biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere; aceste specii și acești hibridi se stabilesc prin lege specială.
23. Ocol silvic
 - unitatea silvică înființată în scopul administrării sau asigurării serviciilor pentru fondul forestier național, având suprafața minimă de constituire după cum urmează:
 - a) în regiunea de câmpie - 3.000 ha fond forestier;
 - b) în regiunea de deal - 5.000 ha fond forestier;
 - c) în regiunea de munte - 7.000 ha fond forestier.
 Ocoalele silvice de regim pot fi înființate de:
 - a) proprietari persoane fizice sau juridice sau de asociații ale acestora și pot funcționa ca asociații și fundații sau ca societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - b) de unități administrativ-teritoriale sau de asociații ale acestora și pot funcționa ca regii de interes local;
 - c) asociații între unități administrativ-teritoriale și/sau persoane fizice și/sau juridice și pot funcționa ca asociații și fundații sau ca societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare; pentru proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, aceste ocoale silvice pot asigura numai servicii silvice.
 La constituirea și funcționarea ocoalelor silvice se iau în calcul numai suprafețele de fond forestier aflate în proprietate sau a proprietarilor/asociației de proprietari care au solicitat constituirea ocolului silvic.
 Se exceptează de la condiția minimă de suprafață prevăzută de prezenta lege ocolul silvic înființat de Regia Autonomă Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat.
24. Ocupare temporară a terenului
 - schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii
25. Parchet
 - suprafața de pădure în care se efectuează recoltări de masă lemnoasă în scopul realizării unei tăieri de îngrijire, a unui anumit tratament, a lucrărilor de conservare sau a extragerii produselor accidentale sau de igienă

26. Parc recreativ/tematic/educațional - amenajările cu caracter permanent sau nepermanent, care se execută în scopul desfășurării activităților recreative, cu sau fără defrișarea vegetației forestiere, de tipul:
a) pergole și/sau locuri de joacă pentru copii;
b) aventura parc sau instalații pentru cățărare sau inițiere în alpinism;
c) terenuri pentru paintball;
d) piste pentru biciclete sau pentru role;
e) căi de acces aferente;
f) acțiunile tematice și educaționale.
Parcurile recreative/tematice/educaționale se constituie, cu avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură, la solicitarea proprietarului/administratorului, în baza unor studii de specialitate realizate pentru păduri cu funcții de recreere, zonate corespunzător prin amenajamentul silvic.
27. Precomptare - acțiunea de înlocuire a volumului de lemn prevăzut a fi recoltat din arboretele incluse în planurile decenale de recoltare a produselor principale cu volume rezultate din exploatarea masei lemnoase din arborete afectate integral de factori biotici sau abiotici ori din arborete cu vârste mai mari de 1/2 din vârsta exploatabilității tehnice, afectate parțial de factori biotici sau abiotici ori provenite din defrișări legale și tăieri ilegale
28. Perdele forestiere de protecție - formațiunile cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv, cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor
29. Perimetru de ameliorare - terenurile degradate sau neproductive agricole care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere în valoare este necesară din punctul de vedere al protecției solului, al regimului apelor, al îmbunătățirii condițiilor de mediu și al diversității biologice
30. Plantaj - cultura forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat
31. Posibilitate - volumul de lemn care poate fi recoltat ca produse principale dintr-o unitate de gospodărire, în baza amenajamentului silvic, pe perioada de aplicare a acestuia
32. Posibilitate anuală - volumul de lemn care poate fi recoltat ca produse principale dintr-o gospodărire, rezultat ca raport între posibilitate și numărul anilor de aplicabilitate a amenajamentului silvic
33. Prejudiciu - efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot afecta fondul forestier:
a) în mod direct, prin acțiuni desfășurate ilegal;
b) în mod indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii poate fi cuantificat în timp.
Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării, realizării de construcții, exploatării de resurse naturale, cu identificarea relației cauză-efect certificate prin studii realizate de organisme abilitate, neamenajarea zonelor de limitare a propagării incendiilor, precum și neasigurarea dotării minime pentru intervenție în caz de incendiu.
Prejudiciul produs prin lucrările de exploatare forestieră, stabilit conform instrucțiunilor tehnice, nu reprezintă prejudiciu adus pădurii.
34. Prestație silvică - lucrări cu caracter tehnic silvic efectuate de ocoale silvice pe bază de contract
35. Principiul teritorialității - efectuarea administrării și serviciilor silvice, după caz, pe bază de contract, pentru fondul forestier aparținând persoanelor fizice, juridice și unităților administrativ-teritoriale care nu și-au constituit ocol silvic de regim, de către unul din ocoalele silvice autorizate care administrează fondul forestier aflat în limitele teritoriale ale județului sau în județele limitrofe în raza cărora se află proprietatea
36. Produse accidentale I - arborii dintr-un arboret afectați integral de factori biotici și/sau abiotici, arborii dintr-un arboret cu vârsta mai mare de 1/2 din vârsta exploatabilității tehnice, afectați parțial de factori biotici și/sau abiotici sau arbori/arborete pentru care sunt aprobări legale de defrișare
37. Produse accidentale II - arborii dintr-un arboret cu vârsta mai mică sau egală cu 1/2 din vârsta exploatabilității tehnice, afectați parțial de factori biotici și/sau abiotici
38. Proveniența materialelor lemnoase - sursa localizată de unde acestea au fost obținute în mod legal, respectiv:
a) parchetele autorizate și predate spre exploatare, constituite în fondul forestier național sau în vegetația forestieră de pe terenuri din afara acestuia;
b) depozite, centre de sortare și prelucrare a materialelor lemnoase;
c) piețele, târgurile, oboarele și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;
d) statele membre ale Uniunii Europene;
e) statele din afara Uniunii Europene.
39. Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă - prețul mediu de vânzare a unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la nivel național, determinat pe baza datelor statistice din anul anterior, comunicate de Institutul Național de Statistică
40. Regimul codrului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea din sămânță
41. Regimul crângului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea vegetativă
42. Regimul silvic - sistemul unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier, în scopul asigurării gestionării durabile
43. Schimbarea categoriei de folosință - schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, în scopul executării de lucrări și realizării de obiective necesare administrării și gestionării durabile a fondului forestier
44. Scoaterea definitivă din fondul forestier național - schimbarea destinației forestiere a unui teren din fondul forestier național în altă destinație, în condițiile legii
45. Sezon de vegetație - perioada din an cuprinsă între intrarea în vegetație și repausul vegetativ al unui arboret

Codul Silvic din 2008 - forma sintetica pentru data 2016-09-13

46. Servicii silvice
 - activitățile cu caracter tehnic desfășurate de ocoalele silvice de regim sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării pazei și supravegherii stării de sănătate a pădurilor și stabilirii anuale a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic, cu respectarea regimului silvic; executarea lucrărilor silvice stabilite se face în regie proprie, de către ocoalele silvice care asigură administrarea sau serviciile silvice ori prin prestări de servicii, în condițiile legii.
47. Silvicultura
 - ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, recoltarea și valorificarea rațională a produselor sale, precum și organizarea și conducerea întregului proces de gestionare durabilă a pădurii
48. Spații de depozitare a materialelor
 - spațiile delimitate, în care deținătorul materialelor lemnoase are dreptul să realizeze depozitarea acestora în vederea expedierii pentru transport, a prelucrării primare și industriale, a comercializării, precum și platformele primare de la locul de recoltare a masei lemnoase pe picior
49. Stare de masiv
 - stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente ale acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri
50. Subunitate de gospodărire
 - diviziunea unei unități de producție/protecție, constituită ca urmare a grupării arboretelor din unitatea de producție și/sau protecție în funcție de țelul de gospodărire
51. Teren aferent activelor vândute
 - suprafața de teren din documentația tehnică aprobată pentru vânzarea unui activ al Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, în condițiile legii. Suprafața din documentația tehnică nu poate depăși suprafața unității amenajistice pe care este amplasat activul.
52. Teren neproductiv
 - terenul în suprafață de cel puțin 0,1 ha, care nu prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere
53. Terenuri degradate din afara fondului forestier național
 - terenurile care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:
 - a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
 - b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți;
 - c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;
 - d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
 - e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
 - f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
 - g) terenurile săratate sau puternic acide;
 - h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;
 - i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut;
 - j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale;
 - k) terenurile cu nisipuri mișcătoare, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;
 - l) terenurile din oricare dintre categoriile menționate la lit. a)-k), care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.
54. Tip funcțional
 - totalitatea categoriilor funcționale care necesită același regim de gestionare
55. Unitate de producție/protecție
 - suprafața de fond forestier pentru care se elaborează un amenajament silvic. La constituirea unei unități de producție/protecție se au în vedere următoarele principii:
 - a) se pot constitui pe bazine sau pe bazinete hidrografice sau proprietăți;
 - b) delimitarea se realizează prin limite naturale, artificiale permanente, pe limitele unităților administrativ-teritoriale sau pe limita proprietății forestiere, după caz;
 - c) suprafața minimă a unității de producție/protecție pentru care se elaborează un amenajament silvic este de 100 ha;
 - d) se includ într-o unitate de producție și/sau protecție proprietăți întregi, nefragmentate; proprietățile se pot fragmenta numai dacă suprafața acestora este mai mare decât suprafața maximă stabilită de normele tehnice pentru o unitate de producție/protecție.
56. Vegetație forestieră din afara fondului forestier național
 - vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:
 - a) plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole;
 - b) vegetația forestieră de pe pășuni cu consistență mai mică de 0,4;
 - c) fânețele împădurite: arbori situați în fânețe;
 - d) arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
 - e) arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și a canalelor;
 - f) zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri;
 - g) arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;
 - h) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.
57. Zonă deficitară în păduri
 - județul în care suprafața fondului forestier reprezintă mai puțin de 30% din suprafața totală a acestuia

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 611 din data de 12 august 2015